

stavil gorenjski volilec na vseh shodih, katero je zvenelo iz vsega časnikaškega boja, in s katerim so delali vsi agitatorji.

Odgovor je tu: Velikanska večina je rekla, da glasuje za neizprosno in dosledno nadaljevanje obstrukcije.

To je pomen zadnjih volitev. Uprav velikanska večina, ki se je tako izjavila, pa kaže, da je odslej naprej sploh nemogoče streti obstrukcijo katoliško-narodne stranke z agitacijo med njenimi volivci.

Števillo glasov.

Velezanimivo je razmerje glasov v raznih krajih. Tu se vidi, da niso odločevali krajevni ali osebni oziri volilnega izida, ampak da imamo v resnici v vsaki občini ogromno večino ljudstva na katoliško-narodni strani, le nekaj malo liberalnih slug pa je nasejanih okoli, kateri z vso agitacijo in z vsemi sredstvi ne morejo omajati ljudstva. Izid je sledeči po občinah:

Kranjski sodni okraj.

	Demšar	Novak
Besnica	50	—
Cerklje	225	8
Mavčiče	56	29
Naklo	102	3
Preddvor	166	13
Predoslje-Primskovo	121	16
Smlednik	79	16
Stražišče-Smartin . .	61	12
Senčur	172	13
Voglje	44	4
Čirčiče	33	5

Škofjeloški sodni okraj.

Javorje	85	5
Oselica	96	1
Poljane	32	30
Selca	249	54
Sorica	83	2
Stara Loka	179	41
Skofja Loka (Zminec)	95	3
Trata	99	9
Zelezniki	38	5

Tržiški sodni okraj.

Sv. Ana	3	16
Sv. Katarina	39	—
Kovor	48	1
Križe	92	7

Celotno imamo torej 2247 katoliško-narodnih glasov proti 293 liberalnim.

Kaj uče številke?

Razberimo nekatere zanimivejše številke!

Predvsem vidimo, da povsod, kamor liberalci pridejo s svojo umazano agitacijo, zbude proti sebi tem hujši odpor. V Kranju izdajajo liberalci svoje glasilo „Gorenjca“. Kranjski klafači, ki si ob pijači izmišljujejo podla zabavljanja, izrodke svoje nesramne domišljije zanašajo v „Gorenjca“ in to kmetom usiljejo. Bahali so se, da so s tem delovanjem že dosegli velikanske uspehe. Po njihovem pisanju bi moral biti kranjski okraj izprijen do zadnjega. In zdaj se je ravno kranjski okraj izkazal tako vrlo, da smo lahko ponosni nanj

Zanimive so zlasti številke iz Cerkljan in iz Senčurja. Kaj so liberalci pisali vse o Cerkljah! In vendar je zadnjič imela naša stranka tam le 193 glasov, zdaj pa 225. V šenčurski občini je par liberalnih zgag, ki razkričavajo to pošteno občino po svetu kot liberalno. In vendar je ravno v tej občini poskočilo število naših glasov od 127 na 172.

V najožji bližini Kranja, kjer so agitirali kranjski liberalci z vso silo, so spravili skupaj smešno majhno število glasov. V Mavčičah, v svoji lastni občini, je pa liberalni kandidat tako pogorel, da je že kar žalostno. Ravno te volitve so značilne za celo volilno borbo. Pri občinskih volitvah odločujejo mnogokrat krajevne in osebne razmere, in vsled tega pridejo večinoma semtertje liberalci do županskih sedežev. A pri tej volitvi je ljudstvo razločilo natančno, za kaj se gre in ni hotelo dati glasu niti svojemu županu, ko je kandidiral proti katoliško-narodni stranki. Seveda je pa dobro, če se duhovi ločijo že pri občinskih volitvah, kajti nasproten župan lahko tudi pri deželno-zborskih in državno-zborskih volitvah mnogo škoduje.

Pojdimo dalje! V tržiškem okraju so pred kratkim liberalci občino Križe slovesno proglasili za liberalno. In danes poglejte številke: 92 proti 7!

Z vso agitatorsko silo so se pa vrgli liberalci na škofjeloški okraj. Delali so na vse kriplje z lepo in z grdo. A poraz, ki so ga tu doživeli,

jim bo pač ostal še dolgo v spominu. Najhujše je bilo v občini Stara Loka. Liberalni župan je pa tukaj izkusil, da se značajnost našega ljudstva ne dá kar tako premagati. Velikanska večina 179 glasov je bila na naši strani. Ker je bilo mnogo naših volivcev to pot izpuščenih iz volilnega zapisnika, moramo reči, da se je vsled liberalne agitacije število naših glasov tu le pomnožilo, kajti zadnjič je bilo tu oddanih tudi 179 glasov za našo stranko. In vendar je „Narod“ pisal, da je bilo v Stari Loki na shodu 300 liberalcev! Kje so, ako jih je zdaj samo 41?

V poljanski dolini je bila liberalna agitacija napeta do skrajnosti. Dr. Tavčarjevi hlapci so šli po hribih od hiše do hiše. O shodu v Poljanah je „Slov. Narod“ poročal, da je bilo tam 300 zborovavcev, ki so stotine svojih rok soglasno vzdignili za Novaka. In še na dveh drugih krajih je bila tudi „velikanska vdeležba“ volivcev, ki so se izjavili za liberalnega kandidata. Kake laži! Na dan volitve pa vseh teh stotin ni bilo nikjer! Tudi v Poljanah je bila katoliško-narodna večina, liberalcev pa vseh skupaj samo 30!

Blamaža nasprotnikov.

Ako bi liberalci bili zmožni pametnega mišljenja, bi jim pač te volitve morale odpreti oči. V Ljubljani so bili liberalci od pisave „Narodove“ tako preselepljeni, da so v resnici verovali, da bo zmagala liberalna stranka. Tudi z dežele smo dobili iz več krajev poročila, da so liberalci prisegali na „Gorenjčeve“ laži in se rotili, da je vse res, kar piše.

S sramoto morajo zdaj priznati, da jih je njihovo časopisje imelo za norca.

Ali jih bo ta strašna blamaža izpametovala? Ne verjamemo in si tega tudi ne želimo. Kajti neumnost nasprotnikova je vselej najboljša zavezanica v boju . . .

A tako lažniva je vsa politika liberalne stranke. Kakor so zdaj pretvarjali dejstva in slepili z izmišljotinami, tako delajo vedno. In njihovo oprode jim gredo dosledno vedno na led.

Volitev je razkrinkala liberalne laži.

„Slov. Narod“, ki je pred volitvami poročal na dolgo in široko

kako liberalni kmetje „tehante vun mečejo in kaplane klofutajo“, je pa o izidu volitev poročal jako kratko: „Kranj 7. aprila. Ob velikanskem nečuvnem pritisku duhovščine se je danes izvršila volitev dežel. poslanca. Demšar je dobil 2200 glasov, Novak 300.“ Torej niti zdaj, ko je bilo celó že uradno dokazano, ni poročal še resnice, ampak je še vedno Demšarju nekaj odščipnil, Novaku pa navrgel, da jih je dobil 300. Seveda: Na vsakem shodu je bilo 300 liberalcev, zdaj jih pa vseh skupaj ni — to je bridko! Če se kod sreča pet liberalcev, pa brzojavijo v „Narod“, da jih je bilo 300!

Smešna je pač liberalna stranka. Pisali so, da je bilo v Kranju 300 liberalnih kmetov, v Stari Loki 300, na kar je pozneje „Gorenjec“ že vedel, da jih je bilo v Stari Loki 400, v Poljanah jih je 300 -- to je skupaj ravno en tisoč. No, in na zadnje jih je 293. Živela obstrukcija!

Učitelji v boju proti ljudstvu zopet osramoteni.

„Vsi učitelji na krov!“

To je bil bojni klic učiteljev. Ze več mesecev prinaša njihovo glasilo samo hujskanje zoper katoliško-narodno stranko in poučuje učitelje, kako morajo shode prirejati in kaj morajo na njih govoriti, da bodo uničili „klerikalce“. Toliko pisanja in tako malo uspeha! Za žive in mrtve so liberalci rotili učitelje, da morajo vsi planiti med ljudstvo in javno govoriti. In kaj je vspeh?

Mislilo se je, da je grom, pa je bil samo Grmek.

Tu se je pokazalo, da je liberalno učiteljstvo med ljudstvom popolnoma brez vpliva, koder deluje kaj katoliško-narodne organizacije. Če pomislimo, da je med temi 293 glasovi mnogo učiteljskih, tedaj nam postane ime „neodvisne kmečke stranke“ še bolj klavrno.

Da, nastopil je enkrat en katoliško-naroden učitelj in dobil je sam 1543 glasov in je bil izvoljen. Ime mu je Jaklič. A liberalnih učiteljev lahko agitira sto, dobi vsak kvečjemu dva glasova!

Tako hodi liberalni učitelj — na krov!

Kako se liberalci tolažijo.

Seveda skušajo liberalci to bla- mažo zakriti z novimi lažmi. Pravijo,

da je ljudstvo nezavedno. A sami so pisali, da se je na Gorenjskem že izdavnica zjasnilo in da je kmet izpregledal. Pišejo zdaj o „grozovitem pritisku duhovščine“. A pred kratkim so vendar še pisali, da je klerikalni jarem že strt. Kako pa more duhovnik pritiskati na volivce pri tajni volitvi? Izgovarjajo se sedaj, da kmet ni vedel, za kaj glasuje. A vendar so sami zasejali svoje plakate in oklice v zadnjo hribovsko vas, da je moral vendar vsakdo izvedeti, za kaj se gre!

Mi pa gremo naprej!

Vedno glasneje se pa tudi razlega glas: **Ob tla z liberalizmom na slovenski zemlji!** Zadnje volitve so jasno pokazale, da ima samo katoliško-narodna stranka na Kranjskem pravico do obstanka! Zato neustrašeno naprej do končne zmage!

Jasno kot beli dan je, da naše ljudstvo odobrava v velikanski večini postopanje katoliško-narodne stranke. — Vedno glasneje ori glas po naši lepi deželi: **Ljudstvu pravico v deželni zbornici!**

Politični razgled.

Naš in laški minister v Opatiji.

Že nekaj let sèm sta se Avstrija in Italija po strani gledali, ker so Lahi na avstrijsko-laški meji počenjali naši državi razne sitnosti. Slepá navdušenost za mater Italijo jih je tako premotila, da so že mislili, da so na laških tleh. Podpihoval jih je sam laški minister, ali ko je odstopil, je njegov naslednik hotel obnoviti prijazno razmerje z Avstrijo. Zato je stopil z našim ministrom v pogovor, ki se je vršil v Opatiji. Ministra sta se pogovarjala poglavitno o tistih stvareh, ki obe državi zadevajo, tako o Balkanu, o gospodarskih vprašanjih in zlasti o vinski klavzuli. Kaj sta ukrenila, še ni povedano, a gotovo je za ravnanje obeh držav ta pogovor velike važnosti.

Vinska klavzula med Avstrijo in Italijo.

Med Avstrijo in Italijo je bila sklenjena trgovinska pogodba, ki je prinašala glede vinske trgovine Italiji mnogo prida, naši državi pa mnogo škode. Pogodba je določevala, da se je laškimi vinom nalagala nizka carinska tarifa, vsled česar je cenó laško vino uničilo domačo vinsko kupčijo. Na to krivično pogodbo so pritiskali že dalj časa

avstrijski vinski trgovci in zato se pogodba ni mogla več tako skleniti, kakor je zopet hotela laška vlada. Da bi se pogodba čim preje zopet sklenila, je prišel zadnje dni na Dunaj laški senator, a sedaj se je zastoj bati take pogodbe tudi nadalje, ker so ogrski vinski trgovci z vso silo delali na to, da se le-ta carina zviša nad 60 kron. Avstrija bo zabranila uvoz vina v večji meri in ne bo dajala laškimi vinom nobene prednosti, kakor je to storila do sedaj.

Prihodnji državni zbor.

Zasedanje državnega zbora je določeno na dan 26. aprila. Predvsem bo šlo za to, da se izvolijo člani prihodnje delegacije, ki se ima že meseca maja sniti v Budimpešti. Zavoljo tega bo zasedanje le malo časa trajalo, in vlada je že naprej poskrbela, da ji razne stranke ne bodo delale težav. Pridobila si je že Poljake, Čehe in Nemce. — Na Ogrskem je jel zborovati državni zbor precej po praznikih. Hiteti so začeli že s proračunom za leto 1904, z ureditvijo posestnih razmer na Zibensbirškem in z volivno preuredbo. Ministrski predsednik hiti z vsemi tremi vprašanji.

Anarhistovski napadi.

Anarhisti so prejšnje dni napadli španskega kralja, nekaj časa pozneje pa španskega ministrskega predsednika Maura. Ranjen je bil z dolgim lovskim nožem med petim, šestim rebrom. Ko so napadavca prijeli, se jim je uprl in se z glavo v zid zaletel. Mož šteje še le 19 let in se kliče Artel.

Boljši časi na Balkanu.

Med Turčijo in Bolgarijo se je delj časa pletla pogodba glede Balkana, ki je slednjič vendar bila podpisana. Ta za mir in red namenjena pogodba zahteva od Bolgarije, da bo zabranila vstajnikom ubeg na bolgarsko zemljo; Turčija pa se je zavezala, da uvede sklenjene preuredbe, da namreč pomilosti vjetnike, da bo podpirala ubežne, ki se povrnejo in bo pustila vse krščanske podložnike pri miru in jim povrnila vso škodo, ki so jo med tem časom trpeli. Obljubila je tudi, da ne bo delala sitnosti pri carini, pri železnici in potnih listih, pa še več drugih stvari. To je že znanilo boljše bodočnosti, ako se Turčija ni samo širokoustila, in ako ne bo ostalo vse le na papirju. — Resne vstaje za letos ni pričakovati; glavni voditelji so v Djakovem. Ljudstvo še veliko trpi pod turško vojsko.

Zamorski boji z Nemci v Afriki.

Nemci še sedaj niso mogli ukrotiti zamorskih Hotentotov, ki so se jim bili že pred meseci uprli. Bojevati se morajo proti njim v več oddelkih, kjer seveda povsod zmagojujejo. 2. aprila je bil težek boj pri

Okahari. Divjaki so se umeknili v gorovje in imeli po vročem boju okoli 100 mrtvih. Nemci so imeli 32 mrtvih, med katerimi je bil tudi en častnik. Nemški poslanci v Berlinu so privolili vnovič 274.000 mark, da bodo ustanovili med zamorci žandarmerijo po našem načinu. Strašno je slišati, kaj počno zamorci z belimi ljudmi. Natikajo jih na drevje, z nogami navzgor, in ubijajo jih kot živino. Več so jih slekli, ubili z gorjačami in jim porezali glave. Ko pridejo mednje žandarji, bo upor hitro zadušjen in mir narejen.

Črni oblaki nad Tibetom.

Država Tibet, sredi Azije, je petkrat taka kot naša Avstrija; do sedaj je država kolikor toliko še samostojna, pritiskajo pa jo od ene strani Rusi, od druge Angleži. Le-ti so že lani jeseni poslali večje število moštva, ki so vedno dalje prodirali v deželi. Tibečani se jih otrsajo, zadnji čas so imeli z Angleži že boje, v katerih pa so kajpada podlegli, ker so za nič vojaki, oboroženi le z loki; Angleži tako vedno dalje prodirajo. Tako bodo skušali prepričati, da se nebi rusovski vpliv ugnedil v Tibetu. To je sedaj zanje ugodna prilika, ko ima Rusija v vzhodni Aziji bojne opravke. Rusi seveda tega ne bodo pripustili. Zadnje leto je vsled tega prišlo že večkrat do ostrih besedi med državama. Tibečani sami so že dvakrat poklicali na pomoč rusovskega carja za svojega branivca. Na meji imajo Rusi precejšnje vojaške oddelke, ki imajo namen ustaviti se angleškemu prodiranju. Zadnja bitka ni prinesla Angležem nobene slave, a ko bodo jeli prodirati proti glavnemu mestu Lhassi, kamor ne sme stopiti noben tujec, bodo Tibečani vse poskusili, da jih odpodé. Angležem bo trda predla, ko pokličejo Tibečani svoje oborožene menihe, katerih je nepregledna množica, in ki varujejo budistovskega višjega duhovnika Dalai Lamo. Znamenja tako kažejo, da se ondúkaj zbirajo črni vojni oblaki.

Rusko-Japonska vojska.

Zbiranje obeh vojskâ na suhem.

Na suhem se godi sedaj še samo prevažanje in zbiranje vojakov. Na ruski strani se zbirajo vojaki, ki vsak dan prihajajo iz domovine, v taborišču Liaojang. Mesto se je čez noč spremenilo. Ruske čete so postavile veliko število trdnih barak. Cele čete, častniki, vozovi, kanoni vsak dan prihajajo in odhajajo. Ta tabor je blizu reke Jalu, ki je sedaj pglavitna točka obeh vojsk. Glavni poveljnik Kuropatkin stanuje v železniškem vozu, njegov generalni štab pa v hišicah okoli njega. Od doma pa prihajajo

vojaki vsak dan. Mobilizirana sta 10. in 17. kor. Od obeh teh korov, ki bosta kmalu v Aziji, je že več brigad na svojem mestu, ki so se pripeljale po sibirski železnici. Sedaj vozi vsak dan po šest do osem vlakov, ki pripeljejo počez 2500 do 3000 mož. Car je vodstvo sibirsk² železnice pohvalil, češ da nepričakovano hitro vozi. Prvi vlakovi so 14 dni prej prišli, nego so zračunili. Japonci pa postavljajo svoje čete na nasprotni strani v več oddelkih. Prva japonska armada pod generalom Kurokijem, ki ima 70.000 mož, je pri Pjôngjangu. Armada se pomika v smeri od Čemulpo-Söul, kjer čakajo štirje rezervni bataljoni. 5000 pijonirjev izdeljuje železnico Söul Fasan, ki bo v jeseni dodelana. Mesto Fasan Japonci močno utrjujejo. Ruski kozaki so se umeknili nazaj čez reko Jalu. Japonci veliko trpé v Koreji vsled raznih bolezní, posebno vratne bolezní jih mučijo. Rusi prodiranju Japoncev proti reki Jalu ne delajo sedaj nobenih zaprek. Prvi oddelki japonske vojske so 28. marca prišli v Tvičin. Ruske čete so šle nazaj čez Jalu in japonske čete zasedajo mejo ob reki.

Ker je bilo preveč od rok po tem potu do reke Jalu, so Japonci izkrcavanje pri Čemulpo popustili, in so se jeli zbirati pod generalom Oku v večí množini pri Jongampho ob izlivu reke Jalu. Že 10. marca se je ustavilo pred mestom 32 prevoznih ladij, na katerih so čakali vojaki, da bi stopili na suho. Vojaki so veliko trpeli, ko so morali dolgo časa čepeti v ozkih in nizkih ladjah, preden so jih izpustili na suho. Sedaj stopajo na Korejo vojaki, ki jih je pripeljalo 40 ladij, druge ladje pa so še na odprtem morju. Preden izstopijo te čete, bo preteklo 14 dni, ker bodo z vojaki vred postavljali na suho tudi konje, vozove, topove in živež. Ta armada in prva, ki stoji tik ob reki Jalu, prišedša po suhi zemlji po Koreji navzgor, se bodeta združili. Da bodeta sovražnika udarila skupaj, mora eden izmed njiju prekoračiti reko Jalu. To bo pa najhujše, ker je reka celih 33 kilometrov široka, in se ob tem vremenu podé cele gore ledu po nji, ki vzamejo s seboj vse podkope, ki jih Rusi ali Japonci napravijo.

Vojska na mokrem.

Neprecenljive vrednosti za Ruse je odprtje sueškega prekopa, ki je narejen med Azijo in Afriko, po katerem so Angleži pripustili prosto pot. S tem je Rusu mogoče svoje ladje, ki jih ima v baltovskem in črnem morju, čez ta prekop po bližnji poslati v vzhodno Azijo. Car je ukazal obe brodovji pripraviti za na pot. Ko se bo še malo popravilo, bo združeno plulo proti vzhodu. Nadalje je poklical car vse rezervne častnike v mornarnici in vse moštvo v mor-

narici iz vseh krajev. Tako bo vsa pomorska moč ruska šla nad Japonca in, če ne že prej, vsaj takrat, ko se tostransko brodovje združi z onostranskim, premagala brez težave rumenokožca.

Ruska oklepna ladja unčena, glavni pomorski poveljnik mrtev.

Mornarnični poveljnik Makarov je pazil v ladjevišču pred Port Arturjem sovražnika in kadar je le-ta priplul z brodovjem, je Makarov ušel izpred Arturja, da je s tem rešil rusko brodovje. Ko je tako zopet 13. aprila na ladji „Petropavlovsk“ ugleдал, da se bliža 40 japonskih ladij, je hitel z ruskim brodovjem nazaj proti ladjevišču, zbral vse ladje, da bi jih peljal pred „Zlato Goro“ in tam s pridom branil vhod japonskih ladij pred Artur. Japonski admiral Togo je imel do sedaj navado priti le s 14 ali 16 ladjami pred Artur, to pot pa je priplul kar s 40 ladjami. Makarov je spoznal, da bi bila pomorska bitka proti premoči bob ob steno, zato je obrnil svoje ladje. V naglici pa zadene ob neko mino, to je strelno pripravo, ki je imela 80 kg. streliva, ter je njegovo ladjo „Petropavlovsk“ vrgla kvišku jo v zraku obrnila in razbito vrgla z vsem moštvom vred nazaj v morje, ki je jelo požirati žrtev. Rešitev v takem primeru ni mogoča, ker če se tudi mornarji hočejo s plavanjem rešiti, jih vodni vrtinci potegnejo v globočino morja. Očitno je, da se jih je tukaj le malo rešilo. Utonil je poveljnik Makarov, ki je bil izboren admiral in bo zadel s tem Rusijo večji udarec, kakor če bi polovico portarturskega brodovja izgubila. Navzlic vsemu iskanju trupla utonjenega admirala in štaba, ki je z njim vred utonil, še niso mogli dobiti. S poveljnikom vred je utonilo na ladji 596 mornarjev. Rešili so samo velikega kneza Cirila, ki je izvrsten plavač, in enajst častnikov ter 32 mornarjev. Mina, ob katero je zadela ta ladja, je priprava, ki raznese vsako reč, ki zadene vanjo. Pritrjene so na verigah, ki pa se lahko vtrgajo pri močnejšem valovanju. Na tako vtrgano mino je zadela ta ladja, ki se je potopila. Ta izguba poveljnika bo Rusijo občutno zadela, ker ga ni kmalu tako izvedenega moža, kot je bil on. — Še verjetneša pa so najnovejša poročila, ki trdijo, da so Japonci s torpedorkami uničili rusko ladjo ali pa oni sami položili pred vhodom v pristanišče mino, ob katero je zadela vračajoča se oklopnica „Petropavlovsk“. Ruskega carja je ta nesreča bridko zadela. Za naslednika Makarova je imenoval admirala Skridlova, ki je bil dosedaj poveljnik ruskega brodovja v Črnem morju.

LISTEK.

Kako je Podbregar nabrisal Skoparja.

Podbregar je živel v najboljših razmerah, ki se morejo misliti. Posestvo sicer ni bilo veliko, a bilo je na dobri zemlji in ne raztreseno. Lahko je preživel par volov, dva para krav in malo drobiža. S kakim veseljem je hodil na polje, ker je vedel, da mora kmet družiti molitev z delom, da ostane božji blagoslov pri hiši! Nedelj ni onečlaševal s posedanjem in popivanjem po gostilnah, ampak je vsak prosti čas prebil pri svojih ljubljencih-bučelah. Kako je bil ponosen na svojih petdeset panjev.

Tako so imeli pri Podbregarjevih najlepše življenje. Kar so se nekega dne pričeli zbirati nad Podbregarjevimi črni oblaki. Skopar, prvi bogatin v sosednem mestu, je zvedel za lepo lego Podbregarjevega posestva in si mislil: „Tukaj bi se morda dalo kaj zaslužiti. Kraj ustvarjen za letovišče. Poskusi, če proda.“ Polagoma je vedno bolj dozoreval ta sklep v njem, in kmalu so romali razni mešetarji k Podbregarjevimi. Zastonj je zadrževal in jim trobil v ušesa, da ne proda. Vse so poskušali, da bi ga omehčali: „Saj vidite, da s kmetovanjem nič ni. Vsako drugo leto vam pobije toča, pogostne nesreče pri živini in pa taki davki. A ti se bodo še zvišali za dvakrat. Nastala bo vojska, in takrat bote morali dati živino in denar. Tako pa spravite čiste kronice in nobeden vam ne more blizu. Bodite pametni, in prodajte, in ne pehajte sreče od sebe.“

Podbregar pa je bil „pameten“ in je pahnil mešetarja skozi vrata, ker se ga drugače ni mogel odkrižati. Odkrižal se ga je za enkrat, a čez par dni ga je imel zopet na glavi in ponavljale so se iste litanije o vojski, nesrečah, toči, davkih in tako naprej. A Podbregar je bil trd kot skala in ker se ga ni mogel drugače iznebiti, pognal ga je iznova skozi vrata. A mešetar je bil čez par dni pri Podbregarju. Gospodar je vzrojil in se znova na ne ravno lep način iznebil sitnega mešetarja. Žena, ki je vedela, da mož ni več tako zadovoljen in vesel, je povedala svojemu bratu, ki je bil navihanec prve vrste. Čez par dni ju je videla, kako živahno sta se pogovarjala. Ko je prišel Podbregar domov, je dejal ženi:

„Če pride še kdaj mešetar in bi me ne bilo doma, me pa pokličī.“

„Pa vendar ne boš tako neumen, da bi prodal. Kam pa se hočemo potem djati“, se se je čudila žena.

„Molči in pokličī me, kadar bo treba. S svojim posestvom naredim kar hočem.“

Podbregarica bi bila rada možu ugovarjala, toda ni upala. Kesala se je, da je povedala bratu, ker on prej ni hotel nič slišati o kaki prodaji.

Drugi dan je bil mešetar zopet pri Podbregarju. Malo pogledal je, ko je dejal Podbregar: „No, da bom imel vendar že enkrat mir, vam pa prodam, če dobro plačate.“

„Ne boš prodal! Jaz ne dovolim nikdar!“ je ugovarjala žena.

„Sapramiš b . . . , molči“, je vzrojil Podbregar. „Če pravim jaz, da prodam, bom prodal, in če se ti tudi na glavo postaviš.“

Ko je žena ošla, je dejal Podbregar, da bo že dovolila, ko bo videla cel kup denarja pred seboj. „Sedaj pa poslušaj! Za njive in gozde hočem 1000 K, za poslopje 1500 K in potem za vsako koristno žival, ki jo imam pri hiši, eno krono. Tvoj gospodar prevzame vse, jaz pa spravim denar! Kaj zijaš? Ako si zadovoljen, udari!“, in Podbregar je pomolil mešetarju roko.

A mešetar ni bil zadovoljen s kupom in je pričel glihati, a je slabo naletel.

„Če si zadovoljen, udari in jutri naredimo pred notarjem kupno pogodbo, če pa ne, pa ven!“ se je togotil Podbregar in zagrabil mešetarja za rame.

„Dajte se no kaj pogovoriti, saj ste vendar človek“, je poskušal mešetar svojo srečo, a zastonj. Podbregar je ostal trden in ni odjenjal niti za vinar; mešetar je pridajal počasi in tako sta se nazadnje zedinila. Žena je morala rada ali nerada prinesiti par litrov vina za likof in pilo se je na zadovoljnost kupca in prodajalca. Dogovorila sta se, da pride Podbregar drugo jutro v mesto in potem gresta s Skoparjem k notarju, da naredi kupno pogodbo. Trčila sta še enkrat in si segla v roke, da bi se ja nihče ne skesal.

Podbregar je bil židane volje, ko je odšel mešetar; hodil je z mogočnimi koraki po sobi gori in doli in žvižgal neko poskočnico. Ne pa tako žena Zalostno ga je pogledovala, in ti očitujoči pogledi so omehčali Podbregarja, da je dejal ženi: „Dušica nikar ne žaluj! Vidiš, jaz sem obljubil tvojemu bratu, da ne izdam nič, ker mora načrt ostati prikrit. Le pomiri se, ako Bog dá, obdržala bova posestvo in dobila še nekaj stotakov, potem bo pa zopet mir.“

Žena je zmajevala z glavo in drugo jutro, ko je bilo treba k notarju, se je zopet loteval obup. Podbregar pa je bil vesel, poknil z bičem in oddrdrali so k notarju.

Mešetar je že čakal na oba, Podbregarja in Skoparja. Šli so vsi skupaj k notarju in kupna pogodba je bila kmalu narejena. Notar jo je prebral še enkrat in potem so jo podpisali: prvi Skopar, potem Podbregar in nazadnje še Podbregarica, akoravno nerada.

„Tako“, je dejal notar, „sedaj je stvar gotova, samo še pogledati morate, koliko koristnih živali ima, da mu jih plačate po kroni.“

„To naj naredi kar mešetar“, je dejal Skopar in mu dal nekaj papirnatega denarja.

Mešetar se je odpeljal kar z Podbregarjem. Doma so dobili brata od žene in par sosednih navihancev, ki so se venomer skrivoma smejali, kar je Podbregarico tako jezilo, da bi jih bila najrajše pošteno ozmerjala. Spravili so se hitro na delo. Kmalu so prešteli vso živino — 12 glav — potem kuretino, nazadnje še golobe.

„Dvainpetdeset glav“, in mešetar je počasi odpiral denarnico, „to izda dvainpetdeset kron; saj smo že vse prešteli.“

„Da vse; samo bučele še niso vštete“, se je smehljaj Podbregar.

„Saj res“, je povzel mešetar besedo, „koliko panjev pa jih je?“

„Petdeset“

„Toraj dobite še petdeset kron!“

„Kaj? Koliko?“ je vprašal Podbregar začuden.

„I, no petdeset kron. Vsak panj eno krono, petdeset panjev — petdeset kron, saj je to vendar jasno.“

„Vi me niste razumeli. Saj nisem rekel, da je petdeset bučel, ampak da jih je petdeset panjev“, se je smehljaj Podbregar.

„Kaj?“ in mešetar je obraz čudno skremžil, Podbregar pa in okolu stoječi so se glasno zasmajali.

„Vsaka bučela eno krono! O nezaslišana sleparija!“ je stokal mešetar.

„Seveda malo drage so! Ali kupčija je kupčija; tako stoji v pismu!“ se je norčeval Podbregar.

„O goljuŕija, goljuŕija!“ je stokal mešetar, drugi pa so se mu smejali.

„Kaj ne, konja se že vzame za eno krono, a bučele so predrage“, ga je dražil Podbregar.

„O sleparji, koliko pa hočete za bučele?“ je zdihoval mešetar.

„Jaz te ne maram ogoljuŕati. Pojdi in izberi, kateri panj hočeš in preštej bučele in kolikor jih bo v tistem panju, toliko jih bomo počez računali tudi za druge panje.“

„Štejte sami jaz nočem, o sleparji!“ se je branil mešetar.

„Dobro, pošljem po notarja in potem jih preštejemo pred pričami in potem boš moral plačati še te stroške“, ga je dražil Podbregar.

Po daljšem obotavljanju se je mešetar vendar-le vdal. Umorili so najmanjši panj. Vsedli so se in pričeli šteti. Našteli so 11.521 bučel.

„Tako“, se je oddahnil Podbregar. „Jaz dobim toraj za vsak panj enajst tisoč petsto in enaindvajset kron. Alo mešetar, izračunaj, koliko dobim za petdeset panjev in glej, da mi prineseš še danes ves denar!“

Mešetar je odšel k notarju, da bi izvedel, ako je mogoč kak izhod iz nastavljenе zanjke. A opravil ni nič. „Kdo bi bil zaupal tem neumnim kmetom, da so tako prebrisani“, je tarnal venomer.

„Po toči je prepozno zvoniti“, je dejal notar. „Pojdite k Podbregarju in ga skusite pregovoriti, da se kako poravna.“

In mešetar je stopal s povešeno glavo in žalostnim srcem k Podbregarju, kjer so ga sprejeli z glasnim krohotom.

„Nikar se ne veselite prezgodaj! Skopar ne sprejme kupne pogodbe; le tožite ga za odškodnino“, je modroval mešetar.

„Jaz ga iztožim, da mora kupiti za toliko, za kolikor sva se pogodila“, se je odrezal Podbregar in zopet so se smejali mešetarju v obraz.

„Dajte, bodite pametni, saj s toženjem ni nič. Pobotajva se mirnim potom“, je prigovarjal mešetar.

„Vi ste pametni“, se je smejal Podbregar. „Dajte tisoč kron!“

„Tisoč kron! Ali ste pri zdravi pameti?“ „Ne premišlajte se veliko! Vsakih pet minut bom hotel tisoč več. Torej —.“

Ves pobit je odšel mešetar tisoč kron in osramočen odšel s trdnim sklepom, da se ne dá nič več tako nabrisati.

Razgled po domovini.

P. n. deželnozborskim volilcem v kmetskih občinah sodnih okrajev Kranj, Škofja Loka in Tržič!

Sijajni izid volitve dne 7. t. m. ostane zapisan z zlatimi črkami v zgodovini političnih bojev, katere bije pošteno kmetsko ljudstvo slovensko zoper svoje sovražnike.

Nič ni pomagala besna agitacija nahujskanih liberalnih pomagačev, nič vladna podpora, nič pomilovanja vredno vedenje nekaterih zapeljancev in pa izdajic svojega lastnega kmetskega stanu, nič na kupe raztrošeni z lažmi natiskani liberalni papir: ob zavednosti in skalnatotrdni značajnosti gorenjskih mož so serazbile vse spletke in nasilje ljudskih sovražnikov in njihovih podrepnikov.

Podpisani odbor smatra kot svojo prijetno dolžnost, da častitim p. n. volilcem na sijajni zmagi ljudske misli in kmetske zavesti najiskreneje čestita in se obenem zahvali za zaupanje, izkazano z izvolitvijo od katoliško-narodne stranke priporočanega kandidata.

Slava zavednim kmetskim volilcem!

V Ljubljani, 11. aprila 1904.

Osrednji volilni odbor
katoliško-narodne stranke.

Zahvala.

Povodom moje izvolitve v deželni zbor izrekam tem potom vsem svojim cenjenim volivcem najprisrčnejšo zahvalo za zaupanje, katero ste mi izkazali na dan volitve. Skušal bom po svojih močeh željam onih, kateri so mi poverili čast deželnega poslanca, ustreči v vsakem oziru. Istotako se zahvaljujem prisrčno za pismene in brzojavne čestitke, ki sem jih prejel na dan izvolitve.

Fran Demšar.

Župnijo St. Jakob ob Savi je dobil č. gosp. Ivan Sakser, župnik v Hoteđeršici.

Knjižica „Pouk krščanskim staršem“, katero so slovenski starši sprejeli v prvi izdaji s tako velikim veseljem, je izšla ravnokar v drugem natisku. Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ in v prodajalnici „Katol. tisk. društva“ (prej H Ničman) v Ljubljani. Cena 50 v. in poština 10 v. Naročila sprejema tudi knezoškofijska ordinarijatna pisarna v Ljubljani.

Gorenjske novice.

Iz Poljanske doline.

* Volitev na Trati, v središču poljanske doline, je pokazala, da tukaj ni prostora za liberalce. Demšar je dobil 99 glasov, Novak samo 9, čeprav se je Trejkuc s Hotavelj pripeljal na slami v Gorenjo vas.

* Župan Jelovčan je bil enoglasno voljen za poslanca, čeprav še ni trideset let star.

* Demenčičev Andrejec pravi, da so tratarski gospod župnik cunja, ker so oznanili v cerkvi, naj možjé volijo kandidata katoliško-narodne stranke. Andrejec! Kedo je pa v Črni vrh prinesel smrdljivega „Gorenjca“ in potem lagal, da so tam farani na „Garjevca“ naročeni?

* Anžonovec iz Srednje vasi je pred volitvijo trdil, da bo za Demšarja v Poljanah komaj deset glasov. Po volitvi pa tako presenečenje! „Ali greste iz Port Arthura?“ je vprašal mlekar v Dobji poparjene liberalne Poljance, ko so se ti vračali domov.

* Kosem, Tavčarjev brat iz Poljan, je kričal v Srednji vasi nad gosp. kaplanom, da se boji za svojo biro. „Rajši vam dam petak, kakor da bi od vas vzel za en krajcar bire“, ga zavrnejo gospod. „Bravo! Živijo Demšar!“ zakličijo volilci. Lovric je kar jeze pihal.

* Kramar Kos je po volitvi na cesti tirjal katoliško-narodnega volilca radi dolžnih desetih kron. Poljanci! Spodite Kosa v grm, odkoder je privandral v Poljane!

* Na Trati je samo en kmet liberalno volil. Vsi drugi imajo premalo posestva, da bi se smeli zmirjati z neodvisnimi kmeti.

* Nadučitelj Lovro Perko je imel polno glasovnic. Kje jih je dobil? Ker je agitiral v dveh občinah, pač zasluži posebno pohvalo.

* Kamenski Pavle je šel v hribe kupovat svinjo in ob enem agitirat za liberalce. Mislil je, da bo potem boljša sreča. Na volišču je bil silno glasen. Kar naenkrat je pa umolknil. Zakaj neki?

* V Poljanski dolini so občine: Zmirec, Poljane, Trata, Javorje in Oselica. V teh občinah je glasovalo 407 volilcev za Demšarja, 48 za Novaka in za Boštinovega Franceljna jeden, da ne bo pozabil na svojo obljubo z dné 8. novembra 1903. Zato pa naj doni po širni Kranjski deželi klic: „Ži veli zavedni katoliško-narodni Poljanci!“

Iz Bohinja.

* Srednja vas. Končali smo letne račune naših zadrug, ki so pokazali prav lepe vspehe. Hranilnica je imela 509.157'36 K prometa. Hranilnih vlog smo imeli koncem leta 366.196'53 K, posojil 228.353'21 K, naloženega denarja 144.620'07 K. Čisti dobiček

znaša z obrestmi rezerv. zaklada 1344·15 K; če se k temu prišteje 1100 K podpor, katere je hranilnica med letom dovolila, je bil skupni dobiček lanskega leta 2444·15 K. — Kmetijsko društvo posluje zdaj šesto leto. Pri ustanovitvi so prorokovali dobri prijatelji gotovi pogin vsaj v petih letih. Pet let je minulo, toda društvo še ne kaže nobenega znamenja bližnjega razpada, kakor kažejo sledeče številke: Udov je na novo pristopilo 23. Domači posestniki, izmed katerih so imeli nekateri začetkom nezaupanje do društva, so skoro vsi zraven. Tudi drugod si je dobila zadruga veljavo. Pristopili so najboljši posestniki iz Bitenj, Lepene in Koprivnika. Članstva ni med letom nobeden odpovedal. Črtati smo morali tri člane, dva gg. župnika zaradi smrti, en ud se je izselil drugam. Koncem l. je bilo pri društvu 343 udov. — Da je društvo res gospodarsko, je razvidno iz poročila, po katerem se je prodalo udom 8156 kg. fižola, 6315 kg. sira, 2028 kg. planinskega mahu, 38.795 kg. smrekovih storžev, 620 kg. kož. Nabavili smo udom: 139.790 kg. moke, 83.258 kg. koruze, 3960 kg rži, 610 kg. semen. pšenice, 13.000 kg. otrobov 145 kg. semen. detelje, 445 kg. semen. krompirja, 5100 kgr. kajnita in žlindre, 4524 voza, 2839 kg. železa, 2 slamoreznici itd. Prejeli smo za vse prodano blago: 92.273·06 in od dolžnikov 24.527·87 K, torej skupno 122.800·93. Pri računu smo odpisali od vrednosti nepremakljivega inventarja, to je od vrednosti hiše 1340 K premakljivega inventarja, od orodja in strojev 618·08 K, torej skupno 1958·08 K. Vendar znaša čisti dobiček še 472·65 Kron. Prometa je imela društvo 291.633·62 Kron. Rezervni zaklad znaša 2204·97 K. Ljudje so se oprijeli zadruge, ker so spoznali, da ima le en namen: revežem pomagati. Dobiček zadruge njim ostane.

* **Dinamitni patroni.** Na mostu na Lednicah v Boh. Bistrici je dvignil šolski deček desko in našel pod njo več dinamitnih patronov. Enega prižge z žveplenko, nakar je eksplodiral in neprevidnemu dečku na desni roki odtrgal več prstov. Pod mostom so našli še nad 20 dinamitnih patronov. Bržkone so patrone Italijani skrili pod most, ki so pred nekaj meseci ribe z dinamitom pokončavali in bili potem vsled tega obsojeni.

* **Železnična proga** med Bohinjsko Belo in Škugami je vnovič preložena, nov predor bode dolg nad 3 km.

* **Razširjenje kolodvora** na Jesenicah naglo napreduje. Število delavcev pri gradnji nove železnice na Jesenicah se je pomnožilo za 600 mož. Tudi na Dobravi pri Zaspju se je število zdatno pomnožilo.

* **Stavka na Javorniku.** Na Javorniku je ustavilo delo okolu 400 delavcev, ker jim je bogata kranjska industrijska družba neopravičeno prikrajševala pri plačilu. Zahteve

delavcev so pravične. Dolgo časa so že delavci prenašali krivice. Tudi kmečko ljudstvo odločno stoji na strani delavcev, podpira to gibanje, ter odobrava, da se domači delavci ne pusté do skrajnosti izmозgavati od tujcev. Tudi jeseniško delavstvo bo pokazalo svojo skupnost z delavci na Javorniku.

* **Utrgala se je zemlja** v tunelu pri Hrušici. Nesreče pri tem ni bilo nobene, le dolo se je moralo za nekaj časa ustaviti.

* **Veselico** je priredilo izobraževalno društvo v Gorjah na belo nedeljo. Igrala se je prav dobro igra „Sv. Neža“.

* **V Rim** sta odpotovala župnik blejski g. I. Oblak in g. V. Zabret, kaplan na Jesenicah.

* **Iz Olševka.** — Na belo nedeljo se je v Olševku vršila lepa, ginljiva slovesnost. Postavil se je namreč v cerkvi v neko duplino, kjer je bila poprej stara podoba žalostne Matere Bojže, kip Lurdške M. Bojže. Izdelal jo je prav lepo g. Fr. Martiner v Gröjenu na Tirolskem in stane 200 kron. Dobrotniki iz Olševka, Luž, Hotemaže, Visokega, Možjance in celo od Jezera na Koroškem so prispevali v ta namen. Popoldan je bila v prostorih Mubejeve hiše ob pol 4 veselica. Predstavljala se je igra v 3 dejanjih „Najdena hči“ Dekleta Marijine družbe v Olševku so svoje vloge jako dobro in ganljivo dovršile. Ta slovesnost bo ostala v Olševku v vednem dobrem spominu. Ljudje dohajajo obilno k Lurški M. B. jo častit in za pomoč prosit. Vse, kar se je zgodilo naj bo v čast in slavo Mariji! —c

* **Iz Preddvora:** Tudi pri nas smo se enkrat pokazali. Dekliška Marijina družba je priredila na velikonočno nedeljo in velikonočni ponedeljek veselico z deklamacijo, alegorijo „Večna luč“, z igrokazom „sv. Terezija“ in petjem. Petje je izvrstno vodil in na harmoniju spremljal kapelan g. Jos. Gostiša. Igralke so svoje vloge izvrstno izvršile. Čast jim!

* **Katoliško politično društvo za kranjski okraj** se bo ustanovilo v najkrajšem času. Pravila se predložé te dni. To bo odgovor (kolikor ga niso že pri volitvi prejeli) na skrajno predrzna izzivanja liberalcev. Poskrbeti hočemo za to, da bo liberalce enkrat za vselej veselje minulo, sklicavati še kake kmečke shode in posvete v Kranj, veselje minulo kranjske postopače, ki se imenujejo tudi „sokole“, napravljati kake politično pofarbane shode v okolici, sploh poskrbeti, da bodo kranjski liberalci imeli malo več rešpekta pred nami. Bili smo pretihi in premirni, zato so si dovoljevali največje arogantnosti. Ker nas pa tako lepo prosijo, se bomo pa malo krepkeje odzvali. Pokazati hočemo — kakor smo že rekli da — lepa Gorenjska je in ostane naša!

* **Iz Ihana.** V odgovor na jalovo „Narodovo“ bahanje glede obč. volitev samo to: V obč. odboru v Ihanu liberalcev sploh ne poznamo, morda sta dva, a še ta dva bi bila morda užaljena, ako bi jih tako imenovali. Živel sedaj novo izvoljeni neomajno katoliško-narodni župan g. Karel Sojer! Bog in sreča junaška!

* **V Lešah** so v nedeljo 10. aprila ubili fantje 23letnega Janeza Mohoreta.

* **Na Bohinjski Bell** se je odprl brzojavni promet z omejenim dnevnim službenim časom.

* **Umrl** je na belo nedeljo v Ljubljani prečastiti g. monsignor Al. Stare. Na veliko soboto je še vodil procesijo v Mengšu v svojem rojstnem kraju in drugi dan slovesno maševal. Bolan je bil le par dni. Rojen je bil 10. junija 1836 v Mengšu. V duhovnika posvečen je bil 26. julija 1859. Služboval je na raznih krajih. Imel je veliko premoženja. V svoji oporoki je volil 50.000 kron za slepce, po 1000 Kron pa vsem župnijam za vsakoletni rekvijem, kjer je služboval. Pokopan je bil v Mengšu v rodbinski rakvi. Bog mu plačaj njegova dobrotna dela!

* **V Domžalah** je gorelo pri Knezu dne 13. aprila. Pogorelo je dvoje hiš in en skedenj. Kdo je zažgal, se ne ve, domžalska požarna bramba se je vrlo dobro obnašala.

* **Na Šmarno goro** bodo šle dekliške Marijine družbe iz kamniške dekanije dne 7. maja.

Dolenjske novice.

Iz Belokrajine.

† **Usahnila** je kot duhteča pomladanska ovetka v Petrovi vasi blizu Črnomlja najvzlednejša učenka Marija Kočevar. Kratko je živela — šele 11 let — pa po Božjih mislih je bilo njeno življenje dolgo. S svojo nenavadno darovitostjo je združila tudi veliko pridnost in pobožnost srca. Izdihnila je svojo blago, nedolžno dušo v naročju zdravnikovem, s katerim je do zadnjega govorila. Preselila se je v zanesljivejši kraj, ljubljenska svojih vrlih staršev in upanje učiteljev; o tem je pričal tudi obilno obiskani in lepi pogreb.

† **Umrl** je 9. aprila obč. spoštovani Janez Gerzin iz Mihele vasi pri Črnomlju, bivši obč. tajnik, stričnik g. župnika Gerzina. Škoda blagega in razumnega moža.

† **Točni volilci.** Ogromna udeležba je bila pri občinski volitvi v Dobu pri Zatični dné 7. t. m. Volilcev prvega razreda se je sešlo nič manj kot 0. — Že se je bilo bati, kaj bo šmenta, precej obširna občina pa na ramah samo štirim odbornikom. Toda brihtni glavici šine dobra misel v glavo, spomni se besed: „Pojdite na ulice in prelaze . . .“ Robar je na „Podvinki“ krompir podoraval. Hajdi

ponj. „Ti! pojdi no volit.“ Šel je Izvolil je štiri odbornike in dva namestnika. Lahko mu je zdaj občina hvaležna, ker jo je tako lepo rešil iz zadrege.

† **Uganka.** „Slovenec“ je zadnjič zastavil tole zastavico: „V Metliki so trije sodniki, a sodita samo dva, kaj je to? — Kdor reši to uganko, dobi 300 kron, katere ima shranjene Miko Gribelski.“ — Naprošeni smo še, naj povemu onemu, ki bi rešil zastavico — da dobi še en kozarec boljšega zraven kronc, boljšega kot je oni, ki se razliva po mizah od razbitih steklenic, kadar metliške visoke glave

† **Milost zakona.** G. načelnik pri „prvi dolenski posojilnici“ v Metliki v mestni hiši je lahko vesel, da so ga tako milostno spustili „skoz“. To si zapomnimo, da ima liberalni načelnik tudi pri kaznivih prestopkih presto pot in ga še ne zaslišijo!

† **Revizije** pri prvi dolenski posojilnici še sedaj ni.

† **Smrkavi trojkar**, ki je klobasaril in verižil v „Narodu“, se že kesa. Kes menda prihaja odtod, ker ga niso hoteli v Marijino družbo poštenih fantov, da bi bil še tu za „špiona“.

† **Ponarejen denar.** Sedaj krožijo ponarejene kronce že tudi v okolici Podzemlja.

† **Hranilnica in posojilnica** z načelnikom g. Jožef Vukšiničem in pa kmetijsko društvo v Metliki z načelnikom g. Matjašičem vrlo napredujeta. Svoji k svojim! Samopomoč je najboljša!

Z ribniške zemlje.

† **Še enkrat maškare.** Iz Ribnice: Oče: „Ljubi sin, prosim te, nikar ne hodi v maškare! Kupim ti en liter vina, ako ne pojdeš.“ Sin: „Kaj bo tisto! Liberalci so nam obljubili sodček piva, da gremo.“ In šel je.

† „**Odperto srce, odprte roke**“ imeli so trški liberalci o postu za uboge maškare, ki so pri vratih in pod okni prosjačili. Kar deževalo je darov skozi okna. To je vzvišena, plemenita darežljivost, — fakinom za pijančevanje! Seveda, dajati za čast božjo, lepoto cerkve, izobrazbo ljudstva, za polajšanje bede trpinom, seveda to je — prekmečko. Za pijane maškare, to pa to, to je — napredno, — prosvitljeno.

† **Lepo blago.** Blago pravimo pri nas tudi živini. Tako lepo blago so imeli pri Dobravčevih na Poljanah, namreč par volov. Pa jih nimajo več, ker so jih prodali in sicer za 1270 kron.

† **Prismojen, toda hudoben** je sin, ki je pred par leti na Gori lastno mater sunil z nožem. Popihal jo je v Ameriko, pred kratkim se je vrnil, toda orožniki ga še niso pozabili in so ga precej pobasali. Dobil je samo tri dni, češ da je prismojen. Tedaj pa ni

bil prismojen, ko je všel v Ameriko! Na Studenc ali pa v prisilno delavnico naj bi ga dali, da zopet kaj ne prekrivi.

† **Knofe** je začela deliti ribniška liberalna posojilnica. V Sušje so jih že dobili. Tako nesramno predrzni so ti liberalni mogočnjaki, da vkljub temu, da so tudi suške vloge pomnožile posojilnično premoženje, odrekajo zdaj Sušnjanom vsako podporo za vodovod. Taki ptiči so liberalci, čivkajo, kakor Tavčar poje.

† **Povprašuje se**, ali je Višnikar morda plačal onih 200 kron, ker je zdaj vse tiho o njih. Odgovarjamo: **Ne.**

† **1320 kron** potegnili so Korenov oče za par pitanih volov. Lep denar, toda vroče je bilo pa tudi večkrat mesarjem, preden sta bila hlačmana iz kože in razsekana.

† **Vozili se bomo** z novim rumenim poštним vozom iz Loškega potoka tje v „turško“ Drago. Spredej bo pa sedel naš Peter Modic in bo z „železno pištolo“ streljal na svoje lepe konje. Hi!

† **Po 200 cepljenih drevesc** in po 300 divjakov poslala je c. kr. kmetijska družba sodraški in gregorski kmet. podružnici, da se razdelé med ude in tudi neude, katerih otroci so bili po zimi po žledu poškodovani. Ljudje so jako hvaležni za tako obilni dar.

† **V Strugah** se nekaj kuha. Nekoliko smo podubali tisto reč in zdelo se nam je, da je vmes — žganje!

† **Bog ima Gregorce rad**, tako smo si mislil Veliko soboto zvečer. Po tridnevem brezupnem vremenu namreč je bistri sever naenkrat pregnal sitne oblake in prižgal tisoče zvezd na obnebu. Napravili so namreč letos dragoceno in prekrasno nebo za procesije in zdaj prvič naj bi ga ne mogli nesti na prosto. Pa so je v nedeljo v krasnem solnčnem jutru v spremstvu gasilnega društva. Omenjati moramo prav pohvalno, da se je to društvo vedlo ne le dostojno, temveč upravnospodbudno. Tako je Bogu v čast in bližnjemu v vzgled, ne pa s čelado na glavi, kar je nekaterim gasilnim društvom srčno hrepenenje, katerega jim ga c. kr. vojno ministerstvo na Dunaju neče utešiti.

Iz litijskega okraja.

† **Dacarja v Litiji.** K dotičnemu poročilu v zadnjem „Domoljubu“ bodi v pojasnilo omenjeno, da je obč. odbor občine Trebeljevo, v kateri se pobira občinska naklada od opojnih pijač, sklenil, da se ima pobirati naklada samo od prodajavcev imenovanih pijač. Litijska dacarja nimata torej nikake pravice tirjati naklado od navadnih kmečkih posestnikov od žganja iz domačih pridelkov za domačo rabo. Naj le prineseta torej denar nazaj. Več obč. odbornikov.

† **V Zagorju cerkveni tatovi** nimajo sreče. Letos so se spravili na zagorsko cerkev in njene pušice. 26. marca je spet odprl Nace Rus, doma tam od Polšnika, dve pušici, denar pobral in ključavnice zdrobil. A so ga že v saboto dobili; priznal je, da je izmaknil tri kronce. Revez bo spet zaprt, dasi je šele pred tremi tedni zapustil ječo.

† **V Prežganju** se tamošnji učiteljci naroča, da naj bo o velikih praznikih doma, da se ji spet kaj tacega ne pripeti, kakor veliko nedeljo. Ubogi šolski otroci. Na „Narodov“ dopis pa samo odgovarjamo, da pri nas nimamo učitelja, da bi hodil za botra. Ubogi liberalci po svetu, kaj morajo vse brati in verjeti.

† **Odlikovanje.** Okrajnega tajnika g. Martina Jeretina je cesar odlikoval z zlatim zaslužnim križcem.

† **Poroka.** Poročil se je v Kamniku z gđc Hermanovo znani trgovec iz Šmartna g. Slavinec.

† **V Št. Lambertu in v Šmartnem** imajo smolo, ker ne morejo ustanoviti katol. izobraževalnega društva. Pravijo, da v celi šmartinski fari ni toliko udov, da bi se moglo društvo ustanoviti. Žalostno, a resnično, da svet silno „napreduje“.

† **Cerkveno petje.** V Štangi nimajo organista, ker je prejšnji nenadoma izginil. Na Prežganji pa so peli na veliko noč krasne Navalove pesmi. Tukaj pa je napredek.

† **Umril je v Veliki Kostrevnici** znani gostilničar Anton Hauptman, po domače Lesar. Imel je raka v požiralniku, da je moral revež umreti lakote. N. v m. p.!

† **Na podružnični cerkvi** v Brezji, fare šmartinske, so dobili nov veliki oltar, delo našega domačega mojstra Rovška. Oltar je prav lep.

† **V Št. Jurju pod Kumom** se je ustanovila nova rajfajzova posojilnica. Velike koristi bo za celo okolico.

† **V Litiji** bodo delali čez Savo nov velikanski most.

† **Z Roba.** Dne 3. marca so uprizorile dekleta z Roba igro „Jeza nad petelinom“, ki se je kaj dobro obnesla. Posebno pohvalo pa si zasluži šaljiva Katra, ki je tudi prav lepo govorila o rodoljubni gospodinjji. Govorček o želodcu je pa povzročil precej smehú — in pa malo jezice! V kratkem bomo pa imeli kar dve igri: eno moško in eno žensko. Več predavanj nam je tudi že obljubljenih. Morda priredi izobraževalno društvo tudi kak izlet tjakam proti — Ribnici? Čislane ude pa še enkrat opozarjamo na društveni želodec, ki se mu pravi blagajna, kamor naj vsak ud spravi tisto malo članarino. Bog živi napredne Robarje!

† **Črnomeljska posojilnica**, katero vodijo najzagrizenejši liberalci, razpošilja

ravnokar svoj račun za l. 1903. Ker se bomo bavili s to posojilnico še večkrat, pripomnimo za danes le to, da so si doli ob prometu, znašajočem nekaj nad en milijon tristo tisoč kron, nič manj nego 3800 kron razdelili med seboj štirje člani načelstva za nagrado. Za sestavo letnega računa so izdali povrh še 400 kron. Ti pa res znajo. Kmetje črnomeljskega okraja, koliko časa bomo mi vendar še trpeli med seboj in pitali z našim denarjem one, ki so v gospodarskem, političnem in verskem oziru povsod najbolj nasprotni? Z ustanovitvijo lastne kmečke posojilnice odvrzimo od sebe to suženstvo po vzgledu kmetov v Semiču in Metliki.

† V Dragatušu bodo osnovali meseca majnika Marijino družbo.

† V Draščih si je zlomila nogo žena posestnika Petrašiča.

† Umrli je na Suhorju spoštovani trgovec Pibernik. N. v m. p.

† Učitelja Grossa je v dopisu iz Starega Trga nedavno „umazana cunjica“ imenovala „delavnega in požrtvovalnega“. V tem dopisu je bil po načinu one pesmice, katero so prepevali otroci na Štrekljencu g. Grossu na čast: kozel be, be, be, na pol je pečen, na pol pa ne, ne, ne! zapisan tudi sila bedasti stavek: „klerikalna obstrukcija je, ki žre, žre, žre.“ Delavnost g. Grossa pa obstoji sedaj v tem, da se norčuje iz ljudi na „poštenoliberalen“ način radi spolnjevanja verskih dolžnostij. Vsled tega se brani tudi vsakdo dati hrane temu zabavljaču in g. Gross kot liberalca je, ki dostikrat ne žre, ne žre, ne žre, četudi je ondi več gostilen. Ziveli zato odločni starotrški možje, ki si ne daste od takega človeka žaliti verskih čuvstev!

† Metliška požarna bramba je vredna res največje pohvale. Zakaj? Leta in leta so že minula, odkar ni bilo nobene vaje.

† Metliški liberalci so pa res napredni ljudje; ako bi jim kdo očital, da to ni res, ga lahko tožijo za „razžaljenje časti“. — Njih napredek se kaže v spanju. Velikonočno nedeljo ni bilo niti enega pri procesiji, ampak gledali so zaspano skozi okna, — naši liberalni očetje. Njihov „nadebudni“ bi bil pa še lahko v postelji ostal, če se je mislil tako nespodobno vesti. Metliški očetje so mislili, da ne bo procesije, če njih ne bo zraven. Toda mesto požarne brambe so povišali slovesnost mladeniči in dekleta „Marij. družbe“ s svojim banderom. Vaše godbe tudi nismo pogrešali nič, ker smo se pevci potrudili pod spretnim vodstvom g. organista A. Mihelčiča.

Šneperkom je nekako — najbrže po nepredvidnosti prišel med voz, in pri tej priliki si je strl tilnik. Za vozom hodeča druga dva voznika zaslišita naenkrat lahen klic, pri-skočita, zapazita pri ustih le sled krvi — deček pa je bil mrtev. Strašna novica je silno potrla domače, zlasti še ravnokar iz Amerike došlega očeta. — Zadnje tedne sta imela konsumno društvo, hranilnica in posojilnica vsak svoj redni občni zbor. Udeleženci shoda so se lahko prepričali iz podanih računov, kako dobro uspevati ob društvi. Zlasti kar se tiče konsumnega društva, se niso mogli nekateri dovolj načuditi, kako more „Narod“ zapisati tako budalost, kakor jo je zapisal pred nekaj dnevi, češ, da ima starotrški konsum revmatizem. Mi si pač „Narodovo“ napoved razlagamo tako: moža je takrat, ko je pisal one vrstice, trgalo po možganih in sicer — še precej. — Pa tudi v sosednjem mestu Ložu niso kar tako. Posebno glede občinskega svetovalca, znane liberalnega meščana Jakoba Martinč po domače si nekateri ljudje marsikaj šepetajo na ušesa. Mora biti že kaj neprijetnega. Nó — njegovi tovariši pa pravijo, da bi bil dober za župana.

— V Knežaku pri St. Petru dela domača hranilnica in posojilnica še vedno vrlo dobro, kar more biti le v korist domačinom — in trn v peti nezaupnemu učitelju g. Karolu Česniku, ki ji je že v začetku napovedal zgubo in smrt

— Grd človek. V Knežaku je na večer od bele nedelje na ponedeljek okolu 1 ure ponoči v krčmi g. župana preklinjal postaren in bradati fant vse v prek duhovščino, Marijino družbo in Marijo, kar se vidi čudno za fanta, ki je na eno oko slep, in ki je navezan na usmiljena srca, saj vozi okrog „vergel“ na vozičku, v katerega je vprežen osliček. Potuje po celem Kranjskem in prosi — in doma kolne.

— Sprememba na železnici. Kakor je bilo čuti, prenehal bo voziti s 1. majnikom takozvani „srakoper“, zato bo pa vpeljan vlak, ki bo direktno vezal Ljubljano z Reko. Iz Reke bo odhajal ob 5. uri zjutraj in bo ob 9. uri dopoldan v Ljubljani. Iz Ljubljane bo odhajal ob 8. uri zvečer in bo došel v Reko ob polnoči. — Notranjecem bo prav ljuba ta sprememba, če se v resniči.

— Nove orgije so dobili v Starijah na Krasu. Izdelal jih je orglarski mojster Ig. Zupan iz Kamnegorice na Gorenjskem. Delo je lepo in ceno, zato se nam čudno zdi, da segajo tako radi po tujih mojstrih, ko imamo domačega izvrstnega.

— Pri Postojni je gorel gozd. Za 400 K drevesc pogozdovalne komisije je zgorelo. Ogenj je povzročila iskra iz železniškega stroja. Škoda tako lepih in tako s trudom nasajenih drevesc!

— V Studenem tožijo učitelja Mežana na logaški okrajni šolski svet. Tudi na Unca v šoli ni vse v redu, kakor čujemo. Učitelji, pred svojim pragom pometajte!

— Novo mlekarstvo res mislijo zidati blizu kolodvora v Prestranku. Vsaj kopljejo že za neko stavbo. Vendar si pa nekaj namigujejo, češ, da se še ne ve, kaj bo iz tega. Gotovo je le to, da so ob času volitve obetali plačevati mleko po 14 v in da bodo na dom ponj hodili. Može! Ob pravem času jih pa primite za besedo!

— Pred Bogom so tekli trije gospodje v Postojni. Ko so zagledali, da duhovnik nese bolniku sv. popotnico, so jo prav pošteno vbrali, da bi jim ne bilo treba poklek-niti. Čudili smo se le temu, da so takrat imeli tako hitre noge, saj vemo, da so za drugo delo precej počasni. No, ko bi bili to colnarji starega testamenta, bi nam bilo prav, tako se jim pa smejamo.

— V lase so si skočili postojnski liberalci. Prepirajo se po „Eдинosti“ in „Slovenskem Narodu“. Pa še prav čedne priimke si dajejo. Najlepše je, da se pitajo z grdimi denuncijanti. Mora biti že res, ker si sami podpisujejo taka spričevala. Mi ne oporekamo! Ko bi bili odkriti ti liberalci, bi se brale o njih še lepše stvari.

— Vsa v zastavah je bila Postojna dne 11. t. m. Švedski kralj in kraljica z velikim spremstvom sta si ogledala postojnsko jamo. V jami je igrala godba in pel je mešan zbor. Kralj se je izrazil: „Veliko lepega sem že videl, take krasote pa še ne.“

— Gledališko predstavo priredila je 10. t. m. dekliška Marijina družba v Planini. Tu se je videlo, da Marijine družbe ne skrbijo samo za vzorno življenje, ampak tudi za pošteno zabavo. Kaj pa storijo gnjili liberalni nauki? Pokvarjajo!

— V Begunjah pri Cerkljici so pred kratkim slovesno blagoslovili zastavo Marijine družbe.

— V Cerkljici ni bilo nobenega uradnika pri velikonočni procesiji. Vzrok nam sicer ni znan: vemo pa, da se sam presvitli cesar rad vdeležuje procesij.

— Kako „Narod“ farba in kako Rodoljub laže, sedaj lahko uvidijo nekateri zvesti notranjski bralci teh listov. Kako sta pisala pred volitvami na Gorenjskem, kako je pa pokazala volitev. — Može, glejte no s svojimi očmi!

Grozna nesreča. Iz Knežaka se nam piše: V soboto dne 26. p. m. se je dogodila pretresljiva nesreča na cesti med Šembijami in Trnovim. Lesni trgovec Ivan Čekada iz Dolenj in njegov voznik Ivan Cibora iz Trnovega sta peljala voz tramov iz Knežaka. Ko sta mirno sedela na visoko naloženem vozu, začeli so konji divjati. Prvi je skočil z voza Čekada, da bi pritrdil zavoro

Notranjske novice.

— Starotrške novice (pri Ložu). Dne 8. aprila se je ponoči rešil 14 letni Ludovik Palčič iz Kozarišč. Na potu iz gozda nad

a nesrečno je padel pod voz tako, da mu je strlo kolo nogo nad kolonom. Kakih 150 metrov dalje skočil je voznik; revež je omahnil nazaj, da mu je prišla glava pod kolo ter mu jo popolnoma strlo, obležal je na mestu mrtev. Konji so dirjali z vozom naprej, dokler jih ni srečal ter ustavil hlapec Andreja Urbančiča ml., kateri je tudi potem našel ponosredenca Čekada so odpeljali v bolnišnico v Reko, Ciboro odnesli so v mrtvašnico v Trnovo.

— **Smrt pri večerji.** V Stanjelu na Krasu se je Ivan Čepeč, železniški delavec-minor, 25. p. mes. pri večerji mrtev zgrudil na tla, zatet od mrtvouda. Doma je bil iz Vavč, okraj Postojna, 34 let star, reden, pošten delavec, od prvega začetka pri tukajšnjem predoru. Prejel je zakrament sv. poslednjega olja.

— **Nesrečna smrt.** Janez Benigar, posestnik v Trnovem na Notranjskem, je peljal 26. marca iz gozda hlode. Ko je skočil z voza, je padel tako nesrečno, da je prišel pod kolesa in obležal na mestu mrtev.

— **Iz trnovske župnije na Notranjskem.** Pred tedni je v Ilirski Bistrici umrla stara dekla, po imenu Berakova Pepa. Ko je čutila, da ji se bliža smrt, je poslala po duhovnika Nemudoma je hitel k bolnici g. Fr. Oranič s sv. zakramenti za umirajočce. Pri tej priliki mu je izročila 15 recij: petnajst kron s prošnjo, da porabi 10 kron za zvonjenje pri župni cerkvi z velikim zvonom in 5 kron za dve sv. maši. Gosp. Oranič je to naročilo natančno izvršil. — Rajnka Pepa je pred smrtjo povedala sosedom, da ji bo pri fari „veliki zvon brenčal“, kar se je tudi zgodilo. Ta dogodek je „Slov. Narod“ zlorabil za hudoben napad na naše g. duhovnike, osobito na obče spoštovanega g. Oraniča Rajnka Pepa pa je gotovo dobro vedela, da je istih 15 kron v boljših rokah, kakor da bi jih bila dala „Narodovemu“ dopisniku, ker bi ji bil težko „veliki zvon brenčal“. To je potrdila tudi pošena sorodnica, kateri je rajnka povedala pred smrtjo, koliko je izročila denarja g. Oraniču. Ako pa liberalni „Narod“ dopisnik ve, da je pokojnica imela še 100 do 200 kron, je njegova dolžnost, da to naznani sodišču, katero naj dožene, kje je ta denar. Uprav kalabreška hudobija pa je, ako sumničite radi tega duhovnika. „Narod“, globoko si padel! Tvojemu dopisniku pa veljajo besede pokojnega dr. Bleiweisa: „Oj tužna majka Slovenija, ki je take sinove rodila!“ In vendar je tu razobesila tablico neka gospa T., da prodaja „Narod“. Gotovo ta gospa ne čita tega umazanega lista, sicer bi ga ne priporočala. Ali ne ve, da ji katoliško-narodni kmetje znesó največ grošev v prodajalno? — Končno pripomnimo, naj zlobni dopisnik sam svoje življenje popiše v „Narodu“. Ob enem naj do-

žene, kje je onih 100 do 200 kron, radi katerih obrekuje g. Oraniča. — Sram ga bodi, obrekovavca!

— **Banka „Slavija“ pred sodiščem.** Lastnik hiše št. 67 v Ložu Anton Grm je šel pred petimi leti v Ameriko. Isti je pustil pooblastilo g. J. Turku, ki je prevzel v oskrbovanje njegovo posestvo. Pred enim letom je Turk odpovedal „Slaviji“ zavarovanje in se je zavaroval pri naši domači „Vzajemni zavarovalnici“. To pa „Slaviji“ ni bilo všeč, začela je tudi ona tirjati, pa ne lastnika hiše in niti njegovega pooblaščenca ne, marveč sedanjega gostača Andreja Grm, in trdila, da se je on zavaroval. Dač 8. t. m. se je dokazalo pri sodišču v Ložu, da je pred tremi leti neki agent „Slavije“ kar zavaroval sedanjega gostača in ga podkrižal na ponudbo, ne da bi bil on podpisal, ker zna pisati. „Slavija“ je bila obsojena plačati 62 K 43 v stroškov. Pri tej priliki opozarjamo, da se varujte kmetje tujih agentov, ne podajajte se v nikake pogodbe z njimi. Zavarujte svoje imetje pri edini domači „Vzajemni zavarovalnici“.

Iz Vipavske doline.

— **Vesele reči s Cola.** Dne 4. aprila popoldne sta se vršila na Colu dva vevažna občna zbora, nameč katol. slov. izobraževalnega društva in hranilnice in posojilnice za Col in Podkraj. Navzočih je bilo 68 odločno katoliških mož in 8 vrlih mladeničev. To vipavski torbičar z veseljem povdarja, da spoznate, kako grdo lažnjiv je njegov „bratce“ vipavski torbar, ki je pred kratkim kvasil v „Sloven. Narodu“, da je na Colu komaj petorica „klerikalcev“. Vsi navzoči so z veseljem poslušali predavanje o koristi in potrebi katoliških društev, katerih namen je, družiti vse boljše može in mladeniče, da se po teh izbranih četah ljudstvo prerodi, in se povzdigne njih katoliška zavest. Takoj se je vpisalo v društvo 40 odličnih možakov in vrlih mladeničev Colske župnije, ki so s tem pokazali, da imajo zdrav razum in srčnosti dovolj, boriti se proti skrajno surovemu uasprotniku pod starim geslom: Vse za vero, dom, cesarja!

Prav tako z veseljem so pozdravili možje tudi ustanovitev hranilnice in posojilnice, in to svoje veselje so pokazali zlasti s tem, da so že lepo svotico naložili v hranilnici. Toraj možaki Colski in Podkrajski, kedar vas bo trla skrb in potreba za denar, zdaj veste, kam se smete z zaupnim sročem zateči; ne več k liberalnim pijavkam, ki kmetu samo zato „pomagajo“, da ga skubijo in dobé v svoje kremplje, da mora potem plesati tako, kakor oni godejo na svojo liberalno piščal — Med predavanjem je otrokom, ki so bili na ulici, veselje in zabavo delala pijana liberalna muha. Ljudje, ki so ga videli, so mi-

slili, da je to kak tuleči derviš iz Egipta. No ja! Ptica poje, kakor zna. —

— **Alli je bil to samo slučaj?** Stirinajst dni pred velikonočnimi prazniki je neko jako surovo človeča, ki služi za hlapca v pristno liberalni hiši, po noči sramotilo že spečega gospoda župnika. Pa glejte, komaj pride domov, že začne tožiti, da ga boli v želodcu. Poklicali so zdravnika, ki je nasvetoval, naj ga takoj peljejo v bolnišnico, kar se je tudi zgodilo... Vipavski liberalni torbar bo seveda rekel: E, to je bil samo slučaj! Vipavski torbičar pa pravi: Ko bo vipavski liberalni torbar moral iti z Vipavskega, to bo tudi slučaj in sicer jako srečen slučaj.

— **Pomenek o „vipavskem otrobarju“.** France (klerikalce): „Drežče, povej mi, povej, ali veš, kdo je tisti obrekljivi in lažnivi „vipavski torbar“ v „Slov. Narodu“, ki tako ostudno napada vse dobre in našemu ljudstvu tako koristne naprave?“ Drežče (liberalec): „Kaj, kaj?! Lažniv in obrekljivi! Ali hočeš, da te naznamim sodnji, ker sramotil tako blagega človeka? (Pogleda okoli sebe.) No, pa saj sva sama, toraj ti lahko odkrito povem, kako mi liberalci mislimo o tem človeku. Veš, vipavski torbar je jako mlad, oči ima, pa ne vidi, da ga imamo liberalci le za svoje orodje. Mesto da bi se mi izpostavljali nevarnosti, smo pa njega vjeli v zanke, da hodi za nas v žrvnico po kostanj. Če ga ti preklicani klerikalci zavohajo, ga bodo tožili zaradi obrekovanja in laži, mi se bomo pa smejali, ko bo prišel ob kruhek, češ, fant prav ti je, zakaj si bil tako neumen“. France: „A tako!“ Drežče: „Tako, tako!“ Vipavski torbičar pa kliče: „Ti ubogi moj liberalni „bratce“!“

— **„Vipavskemu torbarju“ v torbo.** Vipavski liberalni torbar, ta veliki učenjak in veliki politikar vipavske doline, bi najraje spravil vse duhovnike v vlažni liberalni vipavski špital, da bi vsi dobili jetiko in pomrli. Zlasti pa boli tega liberalnega leviča, da gredó duhovniki tudi med ljudstvo... Preljubi moj „bratce“, daj se no vendar podučiti. Prašam te: Kdo plačuje uradnike? Država. Zakaj? Zato, da opravljajo svojo službo v uradu. Toraj naj ostanejo uradniki v uradu, med ljudstvom nimajo opraviti ničesar. Dalje: Kdo plačuje učitelje? Dežela. Zakaj? Zato, da v šoli podučujejo otroke. Toraj naj učitelji ostanejo v šoli — pri otrocih, med ljudstvom nimajo opraviti ničesar. Dalje: Kdo pa plačuje duhovnike? Ljudstvo. Zakaj? Zato, da pazijo, da se ne prikrađe med-nje taka garjeva ovca kakor je „vipavski torbar“, zato pa morajo duhovniki iti med ljudstvo, ali razumeš, ti trdoglavec ti!

— **„Vipavski torbar“ se je poboljšal.** Pravkar je zvedel vipavski torbičar, da se je njegov liberalni „bratce“ poboljšal. Ko je zvedel, da sem ga pokregal in posvaril zad-

Iz raznih krajev.

Iz Amerike. Išče se varih (jerob) otrok. Dne 9. sept. 1903 je umrl v Evelethu, Minn., ubit v rudokopu Martin Gruden, doma iz Škofelce pri Ljubljani h. št. 17. Zapustil je svojim otrokom 3000 (tri tisoč) kron. Zavarovalno podporno društvo „Sladko ime Jezus“ v Evelethu, čegar član je bil pokojnik, bi rado vedelo, kdo je jerob njegovih otrok, da se mu gorenja svota izplača. Društvo pa pripozna le takega jeroba, ki izkaže svoje jerobstvo s pismom, od sodnije potrjenim. — Predsednik John Primožich, tajnik Mike Likovich, zastopnik Alojzij Cnidica; Eveleth Box 394 Minn North Amerika. — **Nesrečna smrt.** Ravno od tam (iz Eveletha) smo prejeli sledeči dopis: Ljubi stariši! Ne pošiljajte svojih otrok v Severno Ameriko v rudokope, ker tam je človeška mesnica. Čujte, kaj se je zgodilo rojaku Francetu Miheliču, doma iz Gorenjih Laz pri Sodražici. 16 preteklega meseca je šel s svojim tovarišem na svoj posel v rudokop. Komaj sta pričela svoje delo, se zruši plaz rude na Miheliča in ga podsuje ter poškoduje tako, da je dva dni pozneje v mladih letih (25 l.) izdihnil svojo dušo. Imenovani je bil zavarovan za 7000 kron in zapuščča stariše in tri brate. Naj v miru počiva daleč od rojstnega kraja! Alojzij Gnidica.

Drobtine.

Oklopnica „Petropavlovsk“ je bila prvotno prideljena ruskemu baltiškemu brodovju, a je bila sedaj v Port Arturju. Dolga je bila 113 metrov, široka 21 metrov z 7-9 metrov globoko gažnjo. — Imela je okolu 11.840 ton in okolu 12.000 konjskih močij „Petropavlovsk“ so spustili v morje 1894, njeni družici „Sevastopol“ in „Poltava“ so lani spustili v morje. Imela je 54 topov in 642 mož posadke v mirnem času, sedaj je bilo na ladji več mornarjev.

Nesrečni Makarov je nekaj dni po pričetku vojske prevzel vodstvo ruskega bro-

Admiral Makarov.

dovja v vzhodni Aziji, dočim je Kuropatkin prevzel poveljstvo nad rusko armado na suhem. Imela sta enake pravice ter sta postopala dogovorno. Med evropskimi pomorskimi

častniki je bil Makarov eden izmed onih redkih, ki so si pridobili ime v bojih. Njegovo ime je že zaslulo za časa rusko-turške vojske. Ruski mornarji so ga slavili kot junaka, dočim je bil pri strokovnjakih spoštovan radi svojih strokovnih znanostij. Štefan Josipovič Makarov je bil rojen leta 1848. v Nikolajevsku. L. 1864. je vstopil v mornariško službo: V rusko-turški vojski je v neki noči poskušal z minami razstreliti turško brodovje, ki je bilo zasidrano pri Batumu. Poskus se sicer ni posrečil, vendar je to junaštvo Makarovu pridobilo trajno slavo. Leta 1900 je bil imenovan kontreadmiralom, potem višim nadzornikom mornarice in skoro nato vice-admiralom V kitajsko-japonski vojski je bil prideljen ruskemu brodovju v vzhodni Aziji. Pozneje je bil imenovan poveljnikom kronštadske luke. Dne 15. februarja letos se je podal v vzhodno Azijo. Makarov zapuščča vdovo z dvema otrokoma. Opomniti je še, da se je Makarov odlikoval s svojimi mornarskimi študijami in strokovnimi deli. Vrhovno poveljstvo nad ruskim brodovjem v vzhodni Aziji je začasno prevzel knez Uhtomsky.

Za smeh in kratek čas.

Beračenje na debele. Gospod: „Ali tudi todi beračite, saj sem vas videl že na trgu?“ Berač: „Imam tukaj podružnico!“

Ozdravljenec: „No, sedaj mi je zdravnik dovolil, da smem na dan dva vrčka piva izpiti, le tega ne vem: ali največ ali najmanj dva!“

V šoli. Profesor: „Kaj se zgodi z zlatom, če bi dolgo ležalo na prostem zraku?“ — Učenec (po dolgem premišljevanju): „Ukradeno bi bilo!“

Advokat (zatožencu): „Kaj pravite, ali Vas nisem tako zagovarjal, kakor da bi bili moj lastni sin?“ — Zatoženec: „Ali je Vaš sin tudi tak lump?“

Križ.

Sestavil M. Marovt.

a	a	a	a	a	a	soglasnik
a	a	a	a	a	a	riba
a	a	a	a	a	b	evropejska država
c	c	c	c	c	č	moško krstno ime
č	č	d	d	e	e	denar
e	e	g	i	i	i	ime lista
i	j	j	j	j	j	dekanija
j	k	k	k	k	k	del škornja
k	k	l	l	l	m	narod v Aziji
n	n	n	n	o	o	mrčes
n	n	n	n	o	o	imeniten stan
o	o	o	o	o	o	admiral
o	p	p	p	p	r	moško krstno ime
r	r	r	s	s	s	rokodolec
s	s	š	š	t	t	stan
t	t	t	u	u	u	stan
u	v	v	v	v	v	ime meseca
					v	samoglasnik.

Srednje črke braue od zgorej navzdol nam povedo nekaj, kar zanima sedaj skoro ves svet.

njič v „Domoljubu“, je obljubil, da bo tiho. Ahá, boji se. Kaj ne, izza plotá metati kamenje in obrekovati poštene ljudi in občekoristne naprave, to je lahko. Ko ga pa ljudje zapazijo in „pogruntajo“, potem pa bežati — to je jako junaško. Toda, toda... ti se nisi poboljšal, samo za drugi plot si se skrili, pa meniš, da te ne vidimo. Ej fantič neizkušeni, le koplji drugim jamo, čim globokejšo boš izkopal, tem bolj globoko boš padel... Kako je že pela letošnja vipavska zima?

Zima, zima bela,
Na vrh gore sedela,
pa tako je déla,
da tórbarja bo vzela,
ker on nič ne dela,
ker on nič se ne učí...
Čaki, čaki, tórbar til!

— **Liberalni „špicelj“.** Nekje na Vipavskem je mož, ki hodi od vasi do vasi in preži na „klerikalne grehe“ ter jih nosi „vipavskemu torbarju“ v njegovo lažnivo mavho. Lagati zna kot cigan (da govorim v narečju „Slov. Naroda“). Ves gori za „Slov. Narod“ in za njegovega urednika Malovrha, s katerim je nekako v sorodstvu. Sorodstvo obstoji pa v tem: Malovrh je jezen, ako se ga spomni na žlice, naš vipavski „Malovrh“ je pa jezen in huđ, ako mu se reče — trabela. Kdor ga ugane, dobi groš. —

— **Zakaj so liberalci vsi dobri in pošteni ljudje?** „Klerikalci“ so vsi hudobni, vsi umazani in nečisti ljudje... tako piše že dolgo „Slov. Narod“ in se trudi v potu svojega papirno-cunjastega obraza že nekaj let sem spraviti nas „klerikalce“ na pravo pot. Pa je vse zastoj. Kje tiči vzrok? Klerikalci nobene poštene dlake, liberalci pa vsi pridkani in nedolžni... Vipavski torbičar je ugibal že dolgo o tem, v zadnjem času pa se mu je posvetilo v njegovi sicer omejeni „klerikalni“ glavi in našel je vzrok, o katerem upa, da bo pravi. „Klerikalci“ smo hudobni, ker smo potomci Adama in Eve, ker smo torej podedovali izvirni greh in ž njim nagnenje k hudemu... Liberalci so pa (kakor sami trdijo in torej mora biti res, ker liberalci se ne laže) potomci — opice in so toraj brez izvirnega greha, brez hudega nagnjenja, zato so pa vsi tako pridkani, tako pošteni. O srečni liberalci!!

— **Vipavski špital** — pravi liberalni „vipavski otrobar“ v „Slov. Narodu“, da so liberalci sezidali za — duhovnike, da bi v njem shujšali, da ne bi bili več tako debeli. Vipavski torbičar je srečal na Vipavskem že veliko več tolstih liberalcev, kot pa tolstih duhovnikov. Naj toraj najpoprej liberalci sami poskusijo s špitalom, ako se res dá v njem shujšati, potem bo pa precej svetoval vip. torbičar tudi duhovnikom, naj se gredó zdraviti vanj, seveda če se bodo do tega časa že zredili.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“
izide dne 5. maja 1904.

Loterijske srečke.

Dunaj,	9. aprila	21	57	26	36	1
Gradec,	9. aprila	14	77	35	25	68
Trst,	2. aprila	34	3	52	18	45
Linc,	2. aprila	77	11	86	49	71

„Okrajni cestar“

za okrajne ceste Studenec (lg) — Podpeč —
Tomšelj — Lipe — Dolgi graben — Podpeč
se sprejme z mesečno plačo 40 K

Ponudbe sprejema okrajni cestni odbor
ljubljanke okolice v Št. Vidu nad
Ljubljano. 687 1-1

Doktorja Trnkóczyja 62 12-5

kranjski redilni prašek
za prašiče

Medalja

iz Parisa 1903.

Je prejel v Londonu, Parizu in
Kinu 1902 najvišje odlikovanje

„Grand prix“

dalje tisoče zahvalnih pism,
tudi uradne potrjevali.

Ta primesek krmi se daje
tudi že pujskom in se dose-
že znjim največja teža.

1 zavoj stane 50 v.

in se dobi pri
trgovcih.

Po pošti 5 zavojev iz
Iekarne Trnkóczy
Ljubljana. Kranjsko.

Zahvala.

Povodom prebriske izgube iskreno
ljubljeni, v bogu počivajoče matere,
gospe 657 D 1

Jere Tomšič

c kr. poštarice

došlo nam je toliko izrazov iskrenega so-
čutja, da nama ni moglo zahvaliti se
vsakemu posebej; vsem sožalnikom bodi
s tem srečena srčna zahvala. Posebej
zahvaljujemo se prečastiti duhovščini za
tolažljive obiske v bolezni, preblagorod-
nemu gospodu poštnemu ravnatelju za
poklonjeni krasni venec in nadkontrolorju,
kakor tudi vsem drugim poštnim
uradnikom, ki so se udeležili pogreba,
ali nam izrazili svojo sožalje; g. načel-
niku gasilnega društva za častno spre-
mitvo, preblag. gosp. graščaku in mi-
lostni gospej soprogji za podarjeni krasni
venec in vsem, ki so od daleč in blizu
se udeležili pogreba

Polhov gradec, 18. aprila 1904.

Fran Tomšič,

Ivana Tomšič,

sin.

hči.

? Ali že imaš ?
te-le knjige ?

Križev poš za Marijine otroke. Vedno
ga lahko dobiš za 20 vin. Če jih vzameš
50 vkup, pa vse za 7 K.

Prav toliko veljajo Male dnevnice čast. Ma-
tere Božje. Kako vesele nedelje imajo druž-
beniki in družbenice, ki molijo in prepe-
vajo te z odpustki obdarovane cerkvene
molitve! Družbe, ki so jih vodili umrli
gospod J. Benkovič, to še vedo.

„Vodilo“ za Marijine družbe. Prav pripravno
vezano za moški žep; ima tudi eno sveto
mašo in tri litanije. Velja 60 vin.

Molitvenik „Najboljša mati“ ima v tretji
izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa
v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima
rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven,
oboje tiskano s tako velikimi črkami, da
lahko bero vsake oči, velja le toliko, ko-
likor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam
zase; namreč v platnu rud. obr. K 1-50, v
usaju, zlati obrezi K 2- in v najbolj lepi
vezavi K 3-.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih,
posebno v prodajalni Katol. tisk. društva v
Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri za-
ložniku Fr. Bleiweisu v Lešah, p. Tržič

Pri nakupovanju
suknenega
in manufakturnega
blaga

se opozarja na tvrdko

HUGO IHL

v Ljubljani

Špitalske ulice števil. 4.

196 D 12-1

Velika zaloga

suknenih ostankov

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19, v Medjatovi hiši, v pritličju Dunajska cesta št. 19.

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, pre-
mičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico
na Dunaju:

a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zava-
rovanja za slučaj smrti, za doto in rento, ljudska zava-
rovanja z mesečnim plačilom zavarovalnice po 50 v.,
1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisiljenih vlogah v oddelku
„Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo prak-
tično starostno in rentno preskrbo;

b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim po-
škodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na
vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnatelj-
stvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s
preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja
pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako
drugo zavarovalnico. 28 D 12-4

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti pro-
viziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovan-
cem popolno varnost.

Svoji k svojim!

Slovencl pristopajte k
domači zavarovalnici!

349 D 20-4

Samo
6 dni!

Havre - New - York

Francoska prekomorska družba.
Odnosuje se iz Ljubljane vsak torek.

Vozne liste in pojasnila daje
konc. potovalna pisarna

ED. ŠMARDA

v Ljubljani, Dunajska cesta 6,
blizu znane gostilne pri „Figovcu“.

Filip Fajdiga

zaloga pohištva
Prešernove ulice v
LJUBLJANI,
priporoča svojo ve-
liko zalogo razno-
vrstnega pohištva
po najnižjih cenah.

21 6-5

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože
95 kr., brez kosti s kožo
1 gld. 10 kr., plečeta brez
kosti 90 kr., suho meso
78 kr., slanina 82 kr., pre-
šičevi jeziki 1 gld., goveji
1 gld. 20 kr., glavina brez
kosti 45 kr. Dunajske sa-
lame 80 kr., prave boljše
1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr.
Ogrske la salame 1 gld.
70 kr., salame á la ogrske
trde 1 gld. 50 kr. kila. Ve-
like klobase po 20 kr. —
Pošiljam le dobro blago
od 5 kil naprej proti pov-
zetju. 399 D 10-3

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Izurjenega 406 D 3-3

kovaškega pomočnika

in enega

učenca

v starosti 15-16 let sprej-
me takoj **Ivan Demšar**,
kovaški mojster, Mar. Ter
cesta št. 6, Ljubljana.

Koverta s firmo, vizitnice

in

trgovske račune
priporoča

Katoliška tiskarna.

Mlin na prodaj.

z dvema paroma kamnov
in stopami; **proda** se dalje
hiša z gospodarskim po-
slopjem, njiva in parcela
za vinograd, vse pri hiši
in na lepem prostoru. —
Več se izv. pri **Ant Gor-
niku**, Zapuže, p. St. Jernej,
Dolenjsko. 662 D 1-1

Gospodične

katere se želijo izobraziti
v šivanju za domačo po-
rabo in v krojnem risa-
nju po najnovšem siste-
mu, sprejema 245 D 4 3

Franja Jesih

Ljubljana, Stari trg šte. 17.

Učenca

za pekovsko obrt

iz dobre hiše od 14. do 16.
let starega sprejme takoj
pod ugodnimi pogoji

Josip Možina, Kamnik
Kranjsko. 576 D 3-2

Pristno, doma kuhano

žganje

(brinjevec, jagodovec,
sadjevec vsake vrste)

359 D oddaja 5 4

Jan. Rihteršič

Se'ca p. Skofjiloki 39

Učenca

sprejme vrtnar

V. Repena Bledu.

Obiskoval bode obrtno
šolo. 571 D 2-2

Iz proste roke se
proda 663 D 1-1

enonadstropna hiša

z več sobami, 2 kletima,
primerna za vsako obrt
in kmetijo, v Kalu pri
St. Petru na Notranjskem.
Pri hiši je veliko dvorišče.
K posestvu spada tudi dva
oralna bukovega gozda. —
Več pove lastnica **Mar-
jana Kapel** v Kalu 7.

Mlin in žaga,

zraven sadnji vrt in njiva, vse v najboljšem stanju,
se **proda** iz proste roke na Bistrici pri St. Rupertu,
Dolenjsko. Cena po dogovoru.

587 D 2-2

Marija Wirant, lastnica.

Semena

Lucerne in domače detelje brez pre-
dence ali žide, pravi ribenški ržbi, jare
rži, repe, pese, korenje za krmo,
vsakovrstne mešane trave za mokra,
suha in pečena tla, vsa druga poljska
in vrtna semena, zanesljivega kalenja
iz pravih virov priporoča

trgovina z deželnimi pridel-
ki in specerjskim blagom

R. & E. ROOSS Kranj, Gorenjsko.

Ob času kupuje po najvišjih cenah
vse deželne pridelke, kakor tudi sme-
rekove stórže, suhe jedline gobe,
gorski mah, krompir itd. 368 D 4-3

Trgovina z železno Valentin Golob

(prej Andr. Druškovič)

Ljubljana, Mestni trg št. 10

priporoča veliko zalogo razne železnine: kuhin-
ske posode, robe iz kositarja, zalivače, žetanje,
konvice za mleko itd.; štedilnike, stavbne potrebščine,
železniške šinje, nosilke, roman in portland cement,
poljedelske stroje. 604 6 1

Velika zaloga tehnic, uteži in meril,
mesoreznic, plaht za vozove in pristno
pozlačenih

nagrobni križev.

Edina prodaja najboljših „Kron-
diamant“ kosá z garancijo za
vsaki komad:

Dolgost cm	70	75	80	85
------------	----	----	----	----

Cena K	2.40	2.60	2.80	3.-
--------	------	------	------	-----

Ljubljana

Pred škofljo 3

Josip Kordin

priporoča

Ljubljana

Pred škofljo 3

svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen

kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete; veli-
kanske rumene, rudeče in bele pese, in korenje za krmo. Raznih
semen graha, vseh vrst trav: travnišnice, mešane za suho in mokro
zemljo, najboljša krma za živino in konje, jesenska repa, vse vrste
solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen, po
nizkih cenah.

159 D 12-3

Poštnim potom izvršujejo se naročila točno in solidno.

Janko Bliš & Anton Tabor
tovarna cementnih izdelkov
na Farovski Loki pri Kranju.

Po ceni se izdelujejo lepe barvane plošče za tlak v cerkvah in na hodiščih, stopnice, podboji, jasli, korita, podstavki za vodnjake, cevi itd

114 D 21-5

Pozori

Po najvišji ceni kupuje razna zelišča (rože), cvetje, korenine, semena, skorje itd. 139 15

Drogerija
Anton Kane
Ljubljana
Selenburgove ulice št. 3.

UČENEC
za kolarski obrt

se sprejme takoj pri
609 D **Franu Oražem**
1 1 v Domžalah.

Naznanilo.

Naznanjam uljudno, da bom odslej skoro celo leto igral spno v Dol. Nemški vasi pri Trebnjem tik drž. ceste. - Oddajalo se bo le dobro blago po nizki ceni. Večji odjemalci znaten popust. Več ustmeno ali pisмено Jos. Zafran. Dol. Ponikve p. Trebnjem 661 D 1 1

Čevljarkega pomočnika

sprejme takoj **Peter Polajnar**, Tržič št. 29. (Gorenjsko.) 664 D 1-1

„Cunard Line“

Edino direktno prevažanje potnikov v vseh razredih in tovora

„Trst - New York“

Prvo in edino vkrcavanje potnikov v domačem pristanišču. Prosta izborna hrana in pijača — sedaj najnižje cene. — Vsak, ki namerava potovati, naj se preje obrne za podrobnejši poduk na oblastveno poverjeni glavni zastoparobrodne družbe

111 D 2

„Cunard Line“

Ljubljana, Marijin trg 1.

Sedaj glđ.

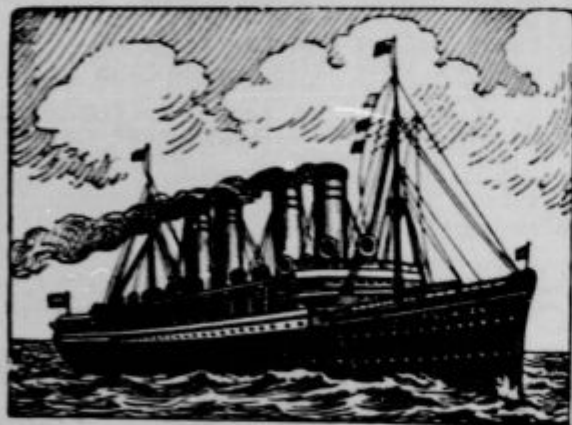
70zelo znižane
vozne cene v**Ameriko****Iz Ljubljane v Novi-York samo 70 glđ.**

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: **Pennsylvania, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija** itd. toliko višje, kolikor je **tarifna cena** po ameriški železnici; s priznано najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie.

Kder je odločan potovati in da se na dober prostor preskrbi, pošlje naj 20 K are na moj naslov

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Preje glđ.

105

Ravno ista
vožnja in
postrežba
kakor preje.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registr. zadruga z ucomejenim poroštvom
v LJUBLJANI, v lastni hiši
na Dunajski cesti št. 18, na
vogalu Dalmatinove ulice
obrestuje hranilne vloge po

23 D 12-8 **4 1/2 %**

brez odbitka rentnega davka, katerega leta posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8. - 12. in od 3. - 4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom poštno-hranilničnega urada.

Stanje rezervnega zaklada K 779.79 34.

— Varnost hranilnih vlog je tudi zagotovljena po zadrugnikih.

Upravno premoženje Kmetske posojilnice znaša 4,948.796-27, stanje hranilnih vlog K 4,703.762-02.

Denarni promet K 20,246.712-13.

Poštno-hranilničnega urada št. 828.406.

Lepa kmetija

s 64 orali sveta z domačim mlinom in domačo kovačnico, v hšo in hlev napeljana voda, vsa poslopja v popolnoma dobrem stanju, se proda pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji. — **Cena 12.000 K.** — Ker se na isti pridelava zelo obilo najboljšega sladkornega sena ter zelo obilo sadja in je do ceste samo pol do bližnjega letovišča pa pet četrt ure hoda, se ista večjemu živino- in sadjerejcu toplo priporoča — Da se tudi v najem in sicer lahko na deset ali še več let. Natančnejša pojasnila daje **Ivan Vospersnik** v Gorjah, pošta Vrta (Koroško). 348 D 4-4

Zajamčeno
5000 krat
se posveti

z električno žepno svetilko „Litzimmer“ predno je treba do-
polnilne baterije. Cena v usnji imitaciji 3 K, v žel-
vini ali školjkini imitaciji 4 K. Nadomestna baterija
1 K. Praktično darilo. Razpošilja po povzetju ekap.
tvrška F. Schwartz, Dunaj VIII 8, Lerchenfelderstr.
124 18. Zastopniki se iščejo. Ceniki rastonj. 86 D 10-1

Lepo posestvo

je po zmerni ceni na prodaj blizu Ljubljane. Lepa lega blizu župnijske cerkve, dobro ohranjena hiša in gospodarsko poslopje, krasen, z mladim drevjem zasajen vrt in če se želi tudi njive. Natančnejša pové občinski urad pri

Devici Mariji v Polju, p. Zalog.
572 D 2-2

Zahvala.

Podpisani **Franc Švigelj**, tovarnar stolov izjavljam, da mi je dne 3. t. m., ob 8. uri (ponoči) moja tovarna stolov deloma pogorela. Zavarovan sem bil pri naši domači „Vzajemni zavarovalnici“ v Ljubljani, katera mi je škodo za kolikor sem bil zavarovan deloma vse, deloma kolikor sem imel škode natančno po tehnični cenvi vse in takoj izplačala. — Toraj to zavarovalnico vsakomur priporočam. 639 1-1

Na Bregu, dne 10. aprila 1904.

Franc Švigelj, m. p.

Kdor si želi dobro zanesljivo pravo švicarsko uro za pošteno ceno, obrne naj se ali zahteva cenik od daleč na okrog dobro poznane dolgo let obstoječe tvrdke

Franc Čuden

urar in trgovec z zlatino in srebrno, kolesi in šivalnimi stroji delničar družbe prvih tovarnar „Union“ v Ženevi in Bilu in Sviol zalagatelj o. k. dolenjske železnice v Ljubljani, Prešernove ulice nasproti francišk. samostana

Filijalka!

Glavni trg nasproti rotovžu. Geniki zastoj in poštne prosti.

243 D 5

Motori

Patent Adam so najcenejši gonilna moč za kmetijstvo, obrtije, mline, žage, katerim voda primanjkuje; čez 4000

kom. že v rabi, kurjača ni treba, stroški 4 do 5 vin. za konjsko moč. 160 D 12-5

Klepalnik za kôse, cena 8 K za kom.

Nutrin redilna štupa za živino; 1 kilogr. 6 K se dobi v zalogi za poljedelske stroje

Fran Zeman

Ljubljana, Poljanska cesta šte. 24.

574 D 10-2

Zarezane strešnike
vštricne (Strangfalzziegel) in francoske (gepresste Falzziegel)
zidarsko opeko
cement roman in portland
glinaste peči in štedilnike

plošče za tlak
šamotne in cementne, kot vse drugo stavbinsko blago ponudijo po najnižjih cenah v poljubnih množinah

F. P. VIDIC & Comp.
LJUBLJANA.

Zahvala in priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu v Ljubljani in na deželi se najiskrenejše zahvaljujem za dosedaj mi izkazano zaupanje ter se priporočam najvljudneje, da me cenjeni p. n. odjemalci i nadalje tako številno počaščati izvolijo s cenjenimi naročili. Zagotavljam jih vselej vestne in najtočnejše postrežbe. Posebno opozarjam na 605 D 3 1

moko iz najboljše banaške pšenice.

Velespoštovanjem

Frane Zore

trgovina z mešanim blagom in moko
Ljubljana, Sv. Petra cesta 21.

Kmetijsko društvo v Dobrépoljah

razpošilja, dokler je kaj zaloge, semenski

fižol ribničan

po 28 K v vrečah à 100 kg postavljeno na kolodvor v Dobrépoljah. V manjših količinah se zaračuni kg à 30 vin. Manj kakor 25 kg se ga ne pošlje. Znano je, da je fižol ribničan najboljše trgovsko blago. 345 D 4

Slavnemu občinstvu se naznanja, da bode **vsako sredo** (izvzemši praznike)

zobozdravniška ordinacija

od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer

v Kranju
v hotelu „Stara pošta“.

Raznovrstne plombe in vstavljanja novih zob ter celega zobovja. =

569 D 3-2

FR. STUPICA, Ljubljana

Marije Terezije cesta št. 1

v Ančnikovi hiši poleg Figovca

priporoča slamoreznice, mlatilnice, čistilnice, gepeljne, preše za grozdje in sadje, pluge in brane najboljšega 676 D izdelka. 14-1

Dalje: Sesalke za vodo in gnojnico, pocinkane, asfaltirane in svinčene cevi za napeljavo vode, razne tehtnice z uteži, štedilnike vseh vrst, kuhinjsko opravo, nagrobne križe, nakovata, privijake, žage, kotle za klajo in žganje.

Portland in Roman-cement, železniške šine in traverze, poljski mavec. — Mizarsko, tesarsko in ključavničarsko orodje, ter vse druge v železno stroko spadajoče predmete. Velika zaloga vedno svežega špecerljskega blaga.

Špitalske ulice 5

je naslov tvrdke

R. Miklauc

kjer se **manufakturno (gvantno) blago za ženske in moške na debelo in na drobno po znani nizki ceni prodaja.**

Vzorci na zahtevanje brezplačno.

Kadar pridete

v Ljubljano

obrnite se z zaupanjem na

manufakturno (gvantno) trgovino „Pri Škofu“

Pogačarjev (sadni trg) v veliki mestni hiši nasproti molarjev, kjer se nahaja velika zaloga novega blaga za ženske in moške obleke in prodaja po stalni nizki ceni.

Mimogrede se omeni o jako veliki zalogi **tibeta** v vseh cenah in barvah najnovejše vrste. **Perilni kambrik** od najcenejše do najinnejše vrste v najnovejših vzorcih. Prva trgovina za vse vrste rut, kakor svilnate, polsvilnate, volnene, satenaste, piketaste, kambrikaste i. t. d. Moderce, predpasnike in nogavice v vseh velikostih.

Bela in rujava kotentna za perilo, **ovilh** za postelje imam iz prvih tovarnar in prodajam isto po tovarniški ceni.

Sukno, modni kamgarn, ševijot za moške obleke veliko na izber, tako tudi sukneni ostanki pod ceno. — Vsled nakupa iz prvih tovarnar, velikega prometa in majhnih stroškov je mogoče ceneje prodajati.

Kadar pridete

v Ljubljano

I. okrajna hranilnica in posojilnica v mestu Kamnik

posluje sedaj štirinajsto leto in uraduje
v hiši števil. 23 na Glavnem trgu.

Ista sprejema hranilne vloge od vsa-
cega, če je udall ne, ter jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka rentnega davka, katerega
posojilnica sama plača.

Od dne 1. aprila 1904 uraduje posojilnica

vsaki dan razun nedelj in praznikov
od 9. do pol 12. ure dopoldne.

Nevzdignjene obresti hranilnih vlog se pripisujejo vlogam 1. januarja vsacega leta ter se znova obrestujejo, ne da bi se zato morala predložiti hranilna knjižica.

Prošnje za posojila na vknjižbe pa tudi na menice se sprejemajo vsak uradni dan in se rešujejo pri prvi seji.

Posojila na vknjižbe se obrestujejo po 5 $\frac{1}{2}$ %

Posojila na menice pa po 6 %.

Vsak dolžnik ima olajšavo, da zamore še tako majhen znesek plačati na račun posojila, ker se mu s tem zniža dolg in tudi obresti, tako da vsak dolžnik lahko svoj dolg s prav majhnimi zneski v kratkem času popolnoma poravnava.

Za potrdilo vlog so opravičeni vsi člani načelstva, kakor tudi po sklepu občnega zbora z dne 28. svečana 1904 tajnik gosp. Franjo Vidle. Vsako vlogo mora potrditi eden član načelstva in tajnik.

Posojilnica je član „Gospodarske Zveze“ v Ljubljani, katera je izvršila popolno revizijo in je vse v redu našla

Načelstvo I. okrajne hranilnice in posojilnice v mestu Kamnik:

Josip Močnik, posestnik, lekarnar in župan v Kamniku, načelnik. Franjo Vidle, tajnik. Franc Flerin, posestnik in trgovec v Domžalah, Anton Fröhlich, posestnik in gostilničar v Kamniku, Avgust Terpine, posestnik in usnjar v Kamniku, Andrej Mejač, posestnik, veletržec, dež. poslanec in župan v Komendi, Janko Grašek, posestnik in trgovec v Kamniku, odborniki. Ignac Tramte, učitelj v Kamniku, Josip Kenda, posestnik in gostilničar v Kamniku, pregledovalca računov.

V Kamniku, dne 29. svečana 1904.